

ബാലമിത്രം

പുസ്തകം മവ.

ചിങ്ങം അപ്പപ്പ

ലക്കം ൯.

മാന്യ പരികാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ഈ മാസികയുടെ പരികാരായിരുന്നു ഇതിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള കടലാസ്സിന്റെയും മറ്റു സാമാനങ്ങളുടെയും വിലക്കൂടുതൽകൊണ്ട് മാസിക മുൻ പരിസംഖ്യയ്ക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു പട്ടരെ നഷ്ടമാണെന്നിലും പരിസംഖ്യ കൂട്ടാതെ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്നു ഭാരവാഹികൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാന്യ പരികാർ തങ്ങൾ അടച്ചിട്ടുള്ള പരിസംഖ്യയുടെ കാലാവധി തീർന്നാലുടനെ ഒരാണ്ടത്തേക്കുള്ള പരിസംഖ്യ മുൻപേ അയച്ചുതന്നു മാസികയുടെ നടത്തിപ്പിൽ സഹായിക്കണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. പരിസംഖ്യയുടെ കാലാവധി തീരുന്ന മാസത്തിൽ ആ മാസത്തെ മാസികയോടുകൂടെ ഒരു മണിയോർഡർഫാറം അടക്കം ചെയ്തു അയക്കുന്നതും, മണിയോർഡർപ്രകാരം പണം അയക്കാതെയും മാസിക ആവശ്യമില്ല എന്നുള്ള വിവരം അറിയിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന പരികാർക്കു പിന്നത്തെ മാസിക വി. പി. ചുമത്തി അയക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള എത്രയും കൃത്യമായ പ്രവസ്ഥയോടുകൂടിയല്ലാതെ മേലാൽ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

മേലാൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചാലുള്ള സെറജനറിനിക്കോ, ഏജൻറന്മാർക്കുള്ള കമ്മീഷനോ കൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു നിപുത്തിയും ഇല്ല എന്നുള്ള വിവരവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാലസ്ഥിതിയെ പരിഗണിച്ചു മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള നിഷ്ക്കർഷ നടപടികളെ സഹതാപപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചു മാസിക നടത്തിപ്പിൽ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രസാധകൻ,
മാനേജർ,
സി. എം. എസ്. പ്രസ്സ്,
കോട്ടയം.

വിഷയവിവരം

	പുറം.		പുറം.
1. മുഖചിത്രം—(1) കാഷ്ചീരത്തെ വജ്രങ്ങൾ	165	8. ഹിന്ദിപാഠമാല	183
(2) കളിമൺ വ്യവസായം	166	9. മത്സരപ്പരിക്ക്	185
2. നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ശബ്ദം	167	10. കേരളത്തിലെ വർക്കാലം	186
3. മലയാളം മനോഹരം	168	11. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു വായിക്കാൻ—	
4. റിക്കി-ടിക്കി	169	ഗ്രേസിക്കു കിട്ടിയ ശിക്ക്	188
5. പ്രതികാരചിന്ത	175	12. ചില ജാലവിദ്യകൾ	കവർ പേജ് 3
6. ഭൂതലിംഗൻ	176	13. പൈതലിന്റെ പ്രാർത്ഥന	" " 4
7. മാനത്തെ ബാലചിത്രം	180		

കാഷ്‌മീരത്തെ പള്ളങ്ങൾ—അവയെ വീടുകളായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

കളിമൺ പ്രവസായം.

ബാലമിത്രം

പുസ്തകം ഹവ

ചിത്രം 1118.
സെപ്റ്റംബർ 1942.

ലക്കം ൯

നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ശബ്ദം

കൊച്ചുതൂണും ജേക്കബും കൂട്ടുകാരാണ്. കണക്കൊഴിച്ചു എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പഠിക്കാൻ ജേക്കബ് സമർത്ഥൻ തന്നെ. എന്നാൽ കൊച്ചുതൂണിന് അഞ്ചു മിനിറ്റുകൊണ്ടു ഏതു കണക്കും ചെയ്തു ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കും.

ഒരു ദിവസം ഗുരുനാഥൻ ക്ലാസിനു ഒരു കണക്കു ചെയ്യാൻ കൊടുത്തു. കൊച്ചുതൂണിന് പതിവുപോലെ പേഗത്തിൽ കണക്കുചെയ്തു തീർത്തു. ജേക്കബ് നന്നാ പഠക്കുന്നു. ഏതു പഴിയാണ് കണക്കു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കൊച്ചുതൂണിന് ജേക്കബിന്റെ ഈ വിഷയം മനസ്സിലാക്കി. “ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ ജേക്കബിനെ ഒന്നു സഹായിക്കേണ്ടതല്ലേ? അയാൾ എന്റെ ഇഷ്ടനല്ലേ? എന്റെ നോട്ടുപുസ്തകം ഒരു മിനിറ്റു നേരത്തേക്കു ജേക്കബിനെ ഒന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ അയാൾ പിന്നെ താനെ കണക്കു ചെയ്യുകൊള്ളും. സാർ ഇങ്ങോട്ടു നോക്കുന്നമില്ല.” എന്നിങ്ങനെ യുള്ള വിചാരങ്ങൾ കൊച്ചുതൂണിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു.

“അരുത്, ജേക്കബ് നിന്റെ സ്റ്റേഡിതൻ തന്നെ. എങ്കിലും അയാളെ നിന്റെ നോട്ടുപുസ്തകം കാണിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അയാളോടു നിനക്കു യഥാർത്ഥമായ സ്റ്റേഡിമെന്റുകിൽ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെയൊരു കൃത്യം ചെയ്യരുത്” എന്നൊരു ശബ്ദം കൊച്ചുതൂണിന് കേൾക്കുന്നു.

“ശരിതന്നെ. ഞാൻ എന്റെ പുസ്തകം ജേക്കബിനെ കാണിക്കുകയില്ല.” എന്നു കൊച്ചുതൂണിന് തീച്ചപ്പെടുത്തി. അതോടുകൂടെ അസാധാരണയായ ഒരു സന്തോഷം കൊച്ചുതൂണുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

കൊച്ചുതൂണിന് കേട്ട ഈ ശബ്ദം എന്താണ്? എല്ലാ കുട്ടികളും ദിവസേന ഈ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

മഹാകവി കെ. സി. കേശവപിള്ള ഈ ശബ്ദത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

അത്യുച്ചം ചെയ്തതിനായി—
ആനിയുന്ന ദശാന്തരെ
അരുതെന്നൊരു ശബ്ദം
തന്നുള്ളിൽനിന്നു വാങ്ങും
അന്തഃകരണമെന്നത്രേ—
യിതിൻനാമം ധരിക്കണം
ഉള്ളിൽ പാഴെന്നാരിശന്റെ
യാജ്ഞയാണിതു നിണ്ണയം.

ഈ ശ്ലോകങ്ങളുടെ അർത്ഥം വളരെ പേഗം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനോ, പറയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വാക്കു പറയാനോ, വിചാരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതു വിചാരിക്കാനോ തുടങ്ങുക. അതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാതെയിരിക്കാനും, പറയേണ്ടതു പറയാതിരിക്കാനും, വിചാരിക്കേണ്ടതു വിചാരിക്കാതെയിരിക്കാനും തുടങ്ങുക. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം ‘അരുത്’ എന്നൊരു ശബ്ദം നാം തെളിവാക്കി കേൾക്കുന്നു. ഇതു പേരെയാൽ പറയുന്നതല്ല. നമ്മുടെ അകത്തുനിന്നുതന്നെയാണ് ഈ ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതാണ് അന്തഃകരണം അല്ലെങ്കിൽ മനഃസാക്ഷി.

ഇതു ആരുടെ ശബ്ദമാണ്? ഈശ്വരൻ സർവ്വത്ര നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടത്തും വലത്തും മുറുപ്പിലും പുറകിലും ഈശ്വരൻ ഉണ്ട്. നമുക്കു പുറമെയുള്ള അതിമനോഹരമായ പ്രകൃതിയിൽ നാം ദൈവത്തെ കാണുന്നു. എന്നാൽ പുറമെ മാത്രമല്ല ഈശ്വരൻ ഉള്ളത്. സത്യം, ദയ, സ്നേഹം മുതലായ സർവ്വഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കാനായി നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇരുന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ദൈവം തന്നെയാണ്. സർവ്വപ്ര

ത്തികൊണ്ടു നമുക്കു സൗഭാഗ്യമുണ്ടാകുമെന്നും ഭൃഷ്പുത്തികൾ നമ്മെ ക്രമേണ കഷ്ടതയിലേക്കു പലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമെന്നുള്ളതും ദൈവത്തിന്നറിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു നാം ഓരോ കൃത്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈശ്വരൻ ഇങ്ങനെ ആജ്ഞ നൽകുന്നത്.

ഈ കല്പനയെ നാം ശ്രദ്ധിക്കാതെ നമ്മുടെ 'മനസ്സുപോലെ' ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ ക്രമേണ ഈ ശബ്ദം നമ്മിൽ ഇല്ലാതായിപ്പോകും. നേരെമിച്ച് ആരംഭത്തിൽതന്നെ മനഃസാക്ഷി

യുടെ കല്പനകളെ ആലോചനാപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അതിന്റെ ശബ്ദം അധികം തെളിപായി കേൾക്കയും നമ്മുടെ ആയുസ്സു സർവ്വത സൗഭാഗ്യകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ആ മഹാകവി കെ. സി. പറയുന്നതു നോക്കുക.

അന്തഃകരണമോതുന്ന
പഞ്ചാവിതതന്നെ വാഴുകിൽ
സന്താപ രഹിതം ജന്മ-
സാഫല്യം സിദ്ധമാണ്.

മലയാളം മനോഹരം

(ടി. കെ. ജെ.)

മലയാളത്തിലെ ചില വാക്കുകളെയും അവയുടെ രൂപങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും അർത്ഥങ്ങളെയും പററിയാണു പറവാൻ പോകുന്നത്. മുറയ്ക്കു നമ്പരിട്ടു പറയാം.

1. മലയാളം.

കുറേക്കാലം മുൻപു വരെ മലയാളം എന്ന വാക്കിന് മലയാളഭാഷ എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം. മലയാളത്തെ ഭാഷ എന്ന അർത്ഥമാണ് ഇന്ന് പ്രധാനമായി അതിനുള്ളത്. മുൻപു മലയാള ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന പേര് മലയാളം, മലയാളം, മലയാളഭാഷ എന്നായിരുന്നു.

ആളം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ നിപുത്തിയില്ലെങ്കിലും അതിനു ഭാഷ എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. പച്ചാളം, പതിനെട്ടുറയാളം എന്നു കൊച്ചിയിൽ സ്ഥലനാമങ്ങളുണ്ട്. അവയിലെ ആളത്തിനും ഭാഷ എന്നായിരിക്കണം അർത്ഥം. വംഗഭാഷത്തിനു വംഗാളം എന്നു പറയും. ആ ആളവും മലയാളത്തിലെ ആളവും ഒന്നാണോ എന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പ്രയാസം.

2. എ-യും ഏ-യും.

ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങളും തമ്മിൽ പ്രത്യയസമിപ്പാതെ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു.

൧. മാനുരെ ക്ഷണിച്ചു (ദപിതീയ, പ്രതിഗ്രാഹിക).

൨. മാനുരേ, നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു (സംബോധന).

൩. മാനുരേ ക്ഷണിക്കപ്പെടാവു (= മാനുർ മാത്രമേ).

കള്ളനേ കള്ളനെ അറിയൂ. മകനെ മകനേ എന്നു വിളിച്ചാൽ മകനേ വിളി കേൾക്കാവു. ഇവിടെയുള്ള എ, ഏ ശരിയാണ്. ഒരു മീറ്ററിങ്ങിനു വരാൻ മാനുരെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ മാനുരേ എന്നു വേണം എഴുത്തിന്റെ ആദ്യം എഴുതാൻ. ഭിഷ്ഠ ഏ വേണം, ഹ്രസ്വ എ പോരാ.

3. പോരാ

പോരം—പോരാ	} നിഷേധാർത്ഥം
വരം—വരാ	
(വേണ്ടം)—വേണ്ടാ	
പൊലിയും—പൊലിയാ	

ഇല്ല എന്ന നിഷേധാർത്ഥമുള്ള പോരാ (പോരുകയില്ല) മുതലായ വാക്കുകളുടെ അന്തത്തിൽ ആ വേണം, അ പോരാ. പോരായ്ക്കു, പോരായ്ക്കു, വരംവരായ്ക്കു, വേണ്ടാതന്നും, പൊലിയാവിളക്ക് മുതലായവയിലെ ആ ആരും കുറയ്ക്കുകയാറില്ലല്ലോ. കൊച്ചിയിലും അതിനു വടക്കും ഉള്ള മലയാളികൾ സംസാരത്തിൽ മിക്ക വാക്കുകളും ചുരുക്കിക്കളയും. അക്കൂട്ടത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ ആയും ചുരുക്കും. അതു നന്നല്ല. വേണ്ടാതന്നും ചുരുക്കിയാൽ വേണ്ടതന്നും ആയിപ്പോകുമല്ലോ. മലയാളത്ത് ഇംഗ്ലീഷു കേറി ഉറച്ചതിൽ പിന്നെ ഭിഷ്ഠ ഹ്രസ്വമാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

4. ആണ്

ആകുന്നു എന്നും പൂർണ്ണൻ എന്നും ഇതിനർത്ഥം

മുണ്ടല്ലോ. ആകുന്നു എന്നതു കൊച്ചിയിലും മറ്റും ഉള്ളവർ കുറുക്കി ആണാക്കിക്കളഞ്ഞു. അത് കുറേ സംവത്സരമായി തെക്കും പ്രചാരത്തിലായി. ആകുന്നു എന്നത് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറുകാർ ചുരുക്കി ആന്ന എന്ന പര്യായമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവരിൽ മിക്കവരും അന്ന് എന്നാകുന്നു പറയുന്നതും എഴുതുന്നതും.

ആകുന്നു—ആന്ന—ആണ—ആണ് എന്നീ രൂപവ്യത്യാസത്തിൽ നാം കുറുക്കിക്കളയുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ന എന്നതും ആക്കുകയും ഉ എന്ന സ്വരം എന്ന കലാസ്വരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആണ എന്നു ഉകാരം മാറ്റാതെ ചിലർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ന്നു ണ ആക്കുന്നത് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും, പടക്കൻതിരുവിതാംകൂർ മുതൽ പടക്കോട്ടുമുള്ളവരാകുന്നു. ഉദാഹരണങ്ങൾ : — വരണ, ചെയ്യണ, ഇരിക്കണ, പോണ (പോകുന്നു), കണ്ണക്കണ (കത്തിയിരിക്കുന്നു). ഈ കുറുക്കുപ്ര

യോഗങ്ങളൊന്നും പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. ആണ് മാത്രം സർവ്വത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു (പേരെരത്നം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും).

അതിന് ഒരു കാരണമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ആകുന്നു എന്നതിനു രണ്ടർത്ഥമുണ്ട്. ജോർജ് എന്റെ മകനാകുന്നു (=മകൻതന്നെ). ജോണിനെ ഞാൻ ഭരതെടുക്കുമ്പോൾ അവൻ എന്റെ മകനാകുന്നു (=ആയി ഭവിക്കുന്നു). ഈ വാചകങ്ങളിൽ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും കാണുന്നു (കാണണം). ആയി ഭവിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആകുന്നു എന്നും, മറ്റേ അർത്ഥത്തിൽ ആണും പ്രയോഗിച്ചാൽ കുഴപ്പം പരികയില്ല. ആയി ഭവിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആവുണ എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നവരുണ്ട്.

ആണിനു രണ്ടർത്ഥമുണ്ടെന്നുള്ള ദോഷം തീർക്കുന്നതെങ്ങനെ? ജോൺ ആണാണ് എന്നത് ജോൺ ആണത്രേ എന്നു മാറ്റിയാലും ആണിന്റെ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും തോന്നും.

റിക്കി-ടിക്കി

(തുടച്ചു)

(ജോൺ ഹെൻറി ബി. എ.)

രചികരങ്ങളായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾകൊണ്ടു റിക്കിക്ക് ആ രാത്രി അവന്റെ ഉദരം നിറക്കാമായിരുന്നു. കൊച്ചന്റെ തോളിൽ കയറിയിരിക്കുന്നതും അമ്മയാൽ പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നതും എല്ലാം പലരേ രസകരം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ തന്റെ ലോകത്തിൽ മിത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല; ശത്രുക്കളും ഉണ്ട്. നാഗന്റേയും നാഗിയുടേയും സ്മരണ ജാഗ്രതയോടുകൂടിയിരിക്കുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ കണ്ണുകൾ രക്തപണ്ണങ്ങളാകുകയും “റികി ടിക്കി ടിക്കി ടിക്കി ചികി” എന്ന സമരഗാനം ആലാപിച്ച് അവൻ ഉദ്യാനത്തിലേക്കു ശത്രുവിനെ അന്വേഷിച്ച് ഓടുകയും ചെയ്യും.

നിറോമഞ്ചത്തിലേക്കു കൊച്ചൻ റിക്കി-ടിക്കിയേയുംകൊണ്ടു നടന്നു. റിക്കിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കണമെന്നാണു കൊച്ചന്റെ മോഹം. അടങ്ങി കയറ്റി, ബാലന്റെ സ്നേഹശുശ്രൂഷകളെ അനുവദിക്കത്തക്കവണ്ണം വാശാലമനസ്സായിരുന്നു നമ്മുടെ റിക്കി. കൊച്ചൻ മയങ്ങിത്തുടങ്ങി എന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ ഗൃഹപരിസരങ്ങൾ പ

രിശോധിക്കുവാൻ അവൻ പുറപ്പെട്ടു. നിശാസഞ്ചാരികളിൽ അവൻ ആദ്യം കണ്ടുമുട്ടിയതു ചുച്ചുണ്ട് എന്ന മൃഷികനെയായിരുന്നു. ചുച്ചുണ്ട് ഒരു പാവാ ജീവിയാണ്. അവൻ രാത്രി മുഴുവനും ഞരങ്ങിയും നിലവിളിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടും. മതിലിന്റെ അരികത്തുകൂടെ ഇഴയുന്ന അവൻ ഇതുവരെ, മുറിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കു നടക്കുവാൻ ധൈര്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. വിലപിച്ചു കൊണ്ടു ചുച്ചുണ്ട് പറഞ്ഞു. “അയ്യോ! എന്തെ കൊല്ലരുതേ റിക്കി ടിക്കി! ഞാൻ പാവമാണേ!” പുച്ഛരസത്തോടെ റിക്കി മറുപടി നൽകി. “സപ്പങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ എലികളെ കൊല്ലും എന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ?”

കൂടുതൽ ദയനീയ സ്വരത്തിലായി ചുച്ചുണ്ടുടെ മറുപടി. “സപ്പങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ സപ്പങ്ങളാൽ തന്നെ കൊല്ലപ്പെടുന്നു. നല്ല ഇരട്ടുള്ള രാത്രിയിൽ നാഗൻ എന്നെ കീറിയൊന്നെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചാലോ? അയ്യോ!!” റിക്കി ടിക്കി “അത് ഒട്ടും തന്നെ പേടിക്കാനില്ല. നാഗൻ ആരാമത്തിലല്ലേ? നീ ആ പ്രദേശത്തേ

“പോകാൻ പോലുമില്ലല്ലോ ? ”

“എന്റെ അനന്തിരവൻ പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ.....”

“അനന്തിരവൻ എന്തു പറഞ്ഞു ? ”

“അവിടുന്ന് തന്നെ അവനെ തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു കണ്ടു ചോദിച്ചാൽ മതി.”

“അല്ല, നീ തന്നെ പറയൂ ! പാ ! വേഗം. അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ കടിക്കും.”

ചുച്ചന്റെ നിലത്തു ഇരുന്നു കരഞ്ഞു തുടങ്ങി. “അയ്യോ ! ഞാൻ മഹാ പാപമാണേ ! ആ മുറിയുടെ നടുവിലേക്ക് ഓടുവാൻപോലും എനിക്ക് ഇതുവരെ ധൈര്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇതാ ഒരു ശബ്ദം ! കേൾക്കുന്നില്ലേ ? ”

റിക്കി-ടിക്കി ശ്രദ്ധിച്ചു സപ്പുത്ര നിശ്ശബ്ദത പൂർത്തിയാക്കി. ഏറ്റവും അപ്രകൃതമായ സ്വരം പോലും റിക്കി-ടിക്കിക്ക് ശ്രവിക്കാം. ചിത്രശലഭം ചില്ലിന്മേൽ കൂടി നടക്കുന്നതോ ഇഷ്ടികയിൽ കൂടി സപ്പുത്ര ഇഴയുന്നതോ, ഏതു പേണമെങ്കിലും കേൾക്കാം. അവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. “അതു ഒന്നുകിൽ നാഗൻ. അല്ലെങ്കിൽ നാഗിയായിരിക്കും. കുളിമുറിയിലേക്ക് ഇഴയുകയാണ്. (ചുച്ചന്റെയോടു) ശരി, ഞാൻ നിന്റെ അനന്തിരവനോട് അതിനെപ്പറ്റി പിന്നീട് സംസാരിച്ചുകൊള്ളാം.”

അവൻ അതിശീഘ്രം കുളിമുറിയിലേക്ക് പാഞ്ഞു. റിക്കി-ടിക്കി അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ പൂനിലാവു ഏറ്റവും നാഗനും നാഗിയും സ്വകാര്യം പറയുകയാണ്. അവൻ നിശ്ശബ്ദനായി അന്ധകാരനിബിഡമായ ഒരു മൂലയിൽനിന്നു അവരുടെ സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ചു.

നാഗി. “പിട്ടിലെ ജനങ്ങളെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞാൽ ആ കീരിയും തന്നത്താൻ പോയ്ക്കൊള്ളും ; തോട്ടത്തിൽ ആരേയും ഭയപ്പെടാതെ നമുക്കു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാം. ശാന്തനായി അകത്തു കടന്നു പുഴുപ്പിച്ചയന്നെ തല്ലിയ ആ മനുഷ്യനെ ആദ്യം കടിക്കണം. അതിന്നു ശേഷം പുത്തു വന്നു നമുക്കു ഇരുവർക്കും കൂടി റിക്കി-ടിക്കിയെ പിടികൂടാം.”

നാഗൻ. “ആ മനുഷ്യരെ കൊന്നിട്ടു നമുക്കു വല്ല കാര്യവും സാധിക്കുവാനുണ്ടോ ? ”

നാഗി. “പിന്നെയോ ? ആ ആളുകൾ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിന്നു മുൻപെ നമുക്കു കീരികളുടെ ശല്യമുണ്ടായിരുന്നോ ? ഒരിക്കലുമില്ല. നാം ഇവിടത്തെ രാജാവും രാജ്ഞിയുമല്ലെ ആയിരുന്ന

ത് ? മാതൃത്തിലുള്ള മുട്ട വിരിയുമ്പോൾ—ഒന്നുകിൽ അവ നാളെത്തന്നെ വിരിയുമായിരിക്കാം—അവർക്കും ഇഴഞ്ഞു നടക്കുവാൻ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലം വേണ്ടേ ? ”

നാഗൻ. “ശരി. ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ഇതുവരെ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ അകത്തേക്ക് പോകട്ടെ ! റിക്കിയെക്കൊന്നിട്ട് ഒരു കാര്യം ചെയ്തു. ഞാൻ ആ പുരുഷനെയും ഭാര്യയെയും കുട്ടിയെയും കൊന്നു പുറത്തേക്ക് വരാം. വീടു ശുശ്രൂഷാകരമായ റിക്കി-ടിക്കി സ്വന്തം സ്റ്റാലിലെ പൊയ്ക്കൊള്ളും.”

കോപവും വിദ്വേഷവും കൊണ്ടു റിക്കി-ടിക്കിയുടെ ശരീരം മുഴുവൻ വിറച്ചു. ഇത്രമാത്രം സ്വാർത്ഥമാ ? പരഭോഹമാ ? ഹിംസാവാഞ്ഛമയോ ? വെള്ളം പാത്രം വെക്കാനുള്ള ഇഷ്ടികയിൽ നാഗൻ ചുരുണ്ടു കൂടിക്കിടന്നു. സപ്പുത്തിന്റെ രൂപം കണ്ടപ്പോൾ സ്വപ്ന സമയത്തേക്ക് റിക്കിക്ക് ഭിത്തിയുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. നാഗന്റെ നേത്രങ്ങൾ തിളങ്ങി.

“ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ അവന്റെ കഥ കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാഗി ഓടി എത്തും. ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് ? ”

വളഞ്ഞു പൂർത്ത നാഗൻ ഇഴഞ്ഞു വെള്ളം പാത്രത്തിൽനിന്നു കുറച്ചു വെള്ളം കുടിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “അതു ശരി, പുഴുപ്പിച്ചയന്നെ കൊന്നപ്പോൾ അയാളുടെ കയ്യിൽ വടിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിരാവിലെ കുളിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ അതുണ്ടാകയില്ലല്ലോ. അതുവരെ ഞാൻ ഇവിടെ കാത്തിരിക്കാം. നാഗി ! നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ ഈ ശിതളമായ ഭിത്തിയിൽ ഞാൻ ശയിക്കട്ടെ ! ”

പുറത്തുനിന്നു നാഗൻ മറുപടി ലഭിച്ചില്ല. നാഗി തന്റെ വഴിക്കു പോയെന്നു റിക്കി ഉറച്ചു. വെള്ളം പാത്രത്തിന്റെ ചുറ്റും ഒരു തിരിയടപോലെ സപ്പുത്ര ചുരുണ്ടിട്ടുണ്ട്. റിക്കി നിശ്ചലനായി, നിശ്ശബ്ദനായി നിന്നു. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റിക്കി സാധധാനത്തിൽ പാത്രത്തിനടുത്തേക്ക് നടന്നു. നാഗൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അവന്റെ ശരീരം പരിശോധിച്ചു എവിടെയാണ് മർദ്ദസ്ഥാനം എന്നു റിക്കി നോക്കി. “ആദ്യത്തെ പിടിയിൽ അവന്റെ കഴുത്തു ഒടിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കാര്യം ഒന്നും ശരിയാകുകയില്ല. അവൻ ചത്തില്ലെങ്കിൽ എന്റെ സ്ഥിതിയോ ? ”

റിക്കി അവന്റെ കനത്ത കഴുത്തിലേക്ക് ഉ

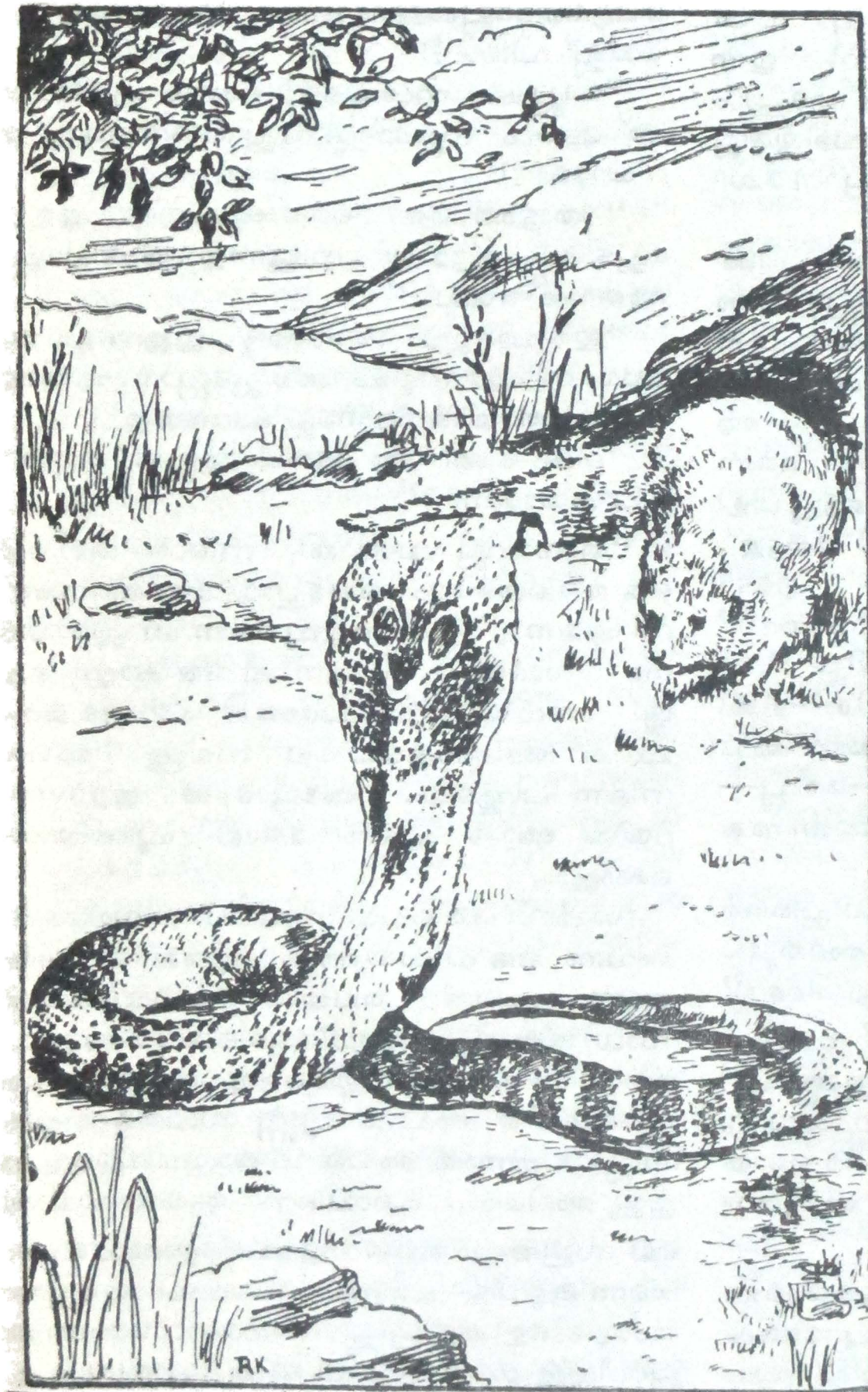
റു നോക്കി. “ഫണത്തിന്നു താഴെയുള്ള സ്ഥാനമാണ് നല്ലത്. മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ കടിച്ചാൽ നാഗൻ കൂടുതൽ ഉഗ്രനാകും അത്രമാത്രം! അതെ, തലയിൽ തന്നെ പിടികൂടണം. ഫണത്തിന്നു താഴെ പിടികിട്ടിയാൽ പിന്നീട് ഒരിക്കലും പിടരുത്” ഇതായിരുന്നു അവന്റെ അപസാന തീരുമാനം.

തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ പാത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംകൊണ്ടു മറച്ചിരുന്നതു മൂലം ആ സമയം അവന്നു ഭയാശങ്കപോലും ഇല്ലാതെ യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു.

പരിഭ്രാന്തരും കോപാപേശരും ആയി നാഗൻ റിക്കിയെ വിട്ടുവാൻ തുടങ്ങി—നായ് എലിയെ പിടിച്ചു കടയുന്നതുപോലെ റിക്കിയുടെ നേത്രങ്ങൾ ചെമ്പരത്തിപ്പൂ പോലെയായി. ആകാശത്തിൽ റിക്കി കറങ്ങി, എന്നിട്ടും റിക്കി പിടിവിടുന്ന ഭാവമില്ല. സോപ്പപാത്രവും മറ്റു പാത്രങ്ങളും ഓരോന്നായി നിലത്തേക്കു വീണു. തകരപ്പാത്രം “കട കട” എന്നു അട്ടഹസിച്ച് ഇഷ്ടികയിൽ പതിച്ചു.

തന്റെ പല്ലുകൾ കൂട്ടിയപ്പോൾ റിക്കി വിചാരിച്ചു, നാഗൻ തന്നെ നിലത്തു അടിച്ചു കൊല്ലും എന്ന്. എങ്കിലും തന്റെ വംശത്തിന്റെ അഭിമാനം കെടുത്താതിരിക്കുവാൻ അവൻ പിടിച്ചുറങ്ങി. മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ ശത്രുവിനെ മുറിവേല്പിച്ചു മരിക്കണം. റിക്കി തളൻ. ശരീരത്തിലെ ഓരോ എല്ലും തകരുന്നപോലെ അവന്നു തോന്നി. അവിചാരിതമായി മേഘഗജ്ജനംപോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദം. ചൂടുപിടിച്ച വായു അവനെ മോഹാലസ്യപ്പെടുത്തി. അഗ്നിനാളം അവനെ തൊട്ടു തലോടി.

കുളിമുറിയിലെ ശബ്ദം കോലാഹലം കേട്ടു ഗൃഹനായകൻ എഴുന്നേറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നാഗന്റെ ഫണത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം തോക്കൊഴിച്ചു. റിക്കി-ടിക്കി കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു സമാധിയിൽ എന്നപോലെ ഇരുന്നു. ശത്രുമരിച്ചു എന്നു അവന്നു തീച്ചയായി. ഗൃഹനായകൻ അവനെ നിലത്തു നിന്ന് എടുത്തു പറഞ്ഞു. “ഇത്തവണയും കിരീ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും ജീവനെ രക്ഷിച്ചു.” വിളരിയ മുഖത്തോടെ കൊച്ചന്റെ അമ്മ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. റി

റിക്കി കത്തിച്ചു ചാടി നാഗന്റെ കഴുത്തിൽ പിടികൂടി. തന്റെ സാപ്പുശങ്കിയും ഉപയോഗിച്ച് അവൻ കടിച്ചു. ആക്രമണാരംഭത്തിൽ

വന്നെയും കിരീ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും ജീവനെ രക്ഷിച്ചു.” വിളരിയ മുഖത്തോടെ കൊച്ചന്റെ അമ്മ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. റി

ക്കി കൊച്ചന്റെ മെത്തയിൽ പോയി കിടന്നു. അവൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശരീരം എല്ലാം കുടഞ്ഞു നോക്കും. ഇപ്പോഴും അവന്റെ വിചാരം തന്റെ എല്ലുകളെല്ലാം തുണിട്ടുണ്ടെന്നാണ്.

അതിരാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ ഭേദമാസകലം അടിച്ചൊട്ട് മുടിവരെ നോക്കുന്നതായി അവൻ അനുഭവപ്പെട്ടു. “സാരമില്ല. ഞാൻ വിജയിയായല്ലോ. ഇനി നാഗിയുക്തയുണ്ട് ബാക്കി. അഞ്ചു നാഗന്മാരോട് പൊരുതുന്നതിലും വിജയമായിരിക്കും ഇവളോട് പൊരുതുവാൻ. ഇന്നലെ അവൾ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന മുട്ടകൾ എപ്പോൾ പരിയുമെന്ന് അറിയുവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ലല്ലോ. ഡാർസിയെ കണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാം.”

പ്രാതലിന്നുപോലും കാത്തുനിൽക്കാതെ റിക്കി ഡാർസിയുടെ വസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ഡാർസി ആനന്ദഗാനങ്ങൾ ആലാപിക്കുകയാണ്. വേലക്കാരൻ നാഗന്റെ ശരീരം ചവറുകഴിയിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ രാമത്തിലെ സപ്പുജീവികളും നാഗന്റെ മരണപുത്താനം അറിഞ്ഞ് സന്തോഷിച്ച് ആപ്പുവിളിക്കുന്ന ശബ്ദകോലാഹലമാണ് റിക്കി കേട്ടത്.

കോപത്തോടെ റിക്കി ചോദിച്ചു. “എടോ ഇതാണോ ഗാനമാലാപിക്കുവാനുള്ള സമയം?”

ഡാർസി തന്റെ ഗാനം നിറുത്തിയില്ല. “നാഗൻ മരിച്ചു—മരിച്ചു—ധീരനായ റിക്കി-ടിക്കി അവനെ പിടികൂടി. വീരനായ മനുഷ്യൻ അവന്റെ കഥ കഴിച്ചു. നാഗൻ മരിച്ചു—മരിച്ചു—ഓമനക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ അവൻ ഇനിമേൽ തിന്നുകയില്ല.”

ചുറ്റുപാടും നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം റിക്കി മറുപടി നൽകി. “അതെല്ലാം വാസ്തവം തന്നെ. പക്ഷേ, നാഗി എവിടെ?”

“നാഗി കുളിമുറിയിലേക്കു ഇഴഞ്ഞു നാഗനെ അന്വേഷിച്ചു. നാഗൻ വടിയിൽ തൂങ്ങിപ്പാത്തേക്കു വന്നു. വേലക്കാരൻ അവനെ ചവറുകഴിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു. വീരനും ധീരനുമായ റിക്കി-ടിക്കിയെ നമുക്കു സൂതരിക്കാം.” അതുസാഹത്തോടെ ഡാർസി പാട്ടു തുടർന്നു.

റിക്കി. “ഞാൻ മരത്തിൽ കേറുകയാണെങ്കിൽ നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എല്ലാം പുറത്തേക്കു എറിയുമായിരുന്നു. സന്ദർഭം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിനക്ക് അറിയുകയില്ല. നിന്റെ മരക്കാമ്പത്തു നിനക്ക് പൂണ്ണ രക്ഷയാണ്. ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിലാണ്. കട്ടന്ന

ലിൻകൂട്ടിലാണ്. കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതിരിയ്ക്കൂ! ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ.”

“മഹാനായ റിക്കി-ടിക്കിയെ സ്മരിച്ച് ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്റെ ഗാനം നിറുത്താം. ഭയങ്കര നാഗനെ കൊന്ന വീരകേസരി!”

“നാഗി എവിടെയാണ്?”

“ഓ! നാഗിയോ? ഭർത്താവിന്ന് സമീപം ചവറുകഴിയിൽ കിടന്ന് അവൾ വിലപിക്കുന്നു. വെളുത്ത പല്ലുകളോടുകൂടിയ റിക്കി, വീരന്മാരിൽ വെച്ച് വീരൻ!”

“പല്ലുകൾ നശിക്കാട്ടെ! അവൾ എവിടെയാണ് മുട്ടകൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാമോ?”

“തോട്ടത്തിന്റെ തെക്കേമൂലയിൽ തുളസി ചെടികൾ കൂട്ടമായി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ? അതാണ് സ്ഥലം.”

“ഈ വാസ്തവം അറിഞ്ഞിട്ട് ഇത്രനാളും ഒരു ക്ഷരം നീ എന്നോടു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ? എവിടെ, തുളസിത്തറയിൽ എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“റിക്കി-ടിക്കി ആ മുട്ടകൾ എല്ലാം തിന്നാൻ പോകയാണോ?”

“തിന്നാനല്ല ചങ്ങാതി, നിന്റെ തലയിൽ ഒരു തരിയെങ്കിലും തലച്ചോറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നീ എന്നോട് ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ പറയുമായിരുന്നു. സാരമില്ല. നീ എന്നാൽ ഒരു കാഴ്ചയും ചെയ്യ. നാഗിയുടെ സമീപത്തേക്കു പറന്നുചെന്ന് ചിറക് ഒടിഞ്ഞതുപോലെ നടിക്കൂ. അവൾ നിന്നെ പിന്തുടരും. അപ്പോഴേക്കും തുളസിത്തറയിൽ ഞാൻ എന്റെ ഭോലി പുത്തിയാക്കിക്കൊള്ളാം.”

ഡാർസി ഒരു വെറും സുന്ദരവിഡ്ഢിയാണ്. അവൻ ഒരു വിഷയത്തിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും തന്നെ അവന്റെ തലയിൽ സംഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നാഗിയുടെ പൈതങ്ങളും മുട്ടയിൽനിന്ന് പരിയുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവൻ പൂണ്ണ സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവന്റെ കാര്യവിവരമുള്ള ഭാർയ്യ അറിയാം, പാമ്പിന്റെ മുട്ടകൾ ഭാവിയിലെ സപ്പുങ്ങൾ ആണ് എന്ന്. അവൾ വേഗം തന്നെ കൂട്ടവിട്ട് പറന്നു. ഡാർസി ഇപ്പോഴും കുഞ്ഞുങ്ങളെ കളിപ്പിച്ച് നാഗന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗാനങ്ങൾ പാടി തരുശാലയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

ചവറുകഴിയുടെ സമീപത്തേക്കു പറന്ന് നാഗിയുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ മുറിവേ

റവളെപ്പോലെ ചിറകിട്ടിച്ചുതുടങ്ങി. “അയ്യോ എന്റെ ചിറക് ഒടിഞ്ഞുപോയി. എനിക്കു എന്താണ് ഇനി ഗതി. ആ വീട്ടിലെ കൊച്ചൻ എറിഞ്ഞു എന്റെ ചിറക് ഒടിച്ചു. അയ്യോ!” അവൾ കൂടുതൽ പാരവശ്യത്തോടെ ചിറകിട്ടിച്ചു.

നാഗി തല പൊന്തിച്ച് “ശ്ശ്” എന്നു ചിററി. “റിക്കി-ടിക്കിയുടെ കഥ ഞാൻ കഴിക്കുവാൻ നിഷ്പ്രേര്യം നി അല്ലേ അവൻ മുന്നറിവു നൽകിയത്. ഞാൻ അതിന് പകവീട്ടിത്തരാം.” വാടിക്കുറിഞ്ഞ ഇലകളുടെയും കുമ്പാസ്സുണ്ടുകളുടെയും ഇടയിൽക്കൂടി അവൾ പക്ഷിയുടെ നേക്കു ഇഴഞ്ഞു.

“അയ്യോ. ആ വികൃതിച്ചെറുക്കൻ എന്റെ ചിറക് ഒടിച്ചു.”

“ശരി. ഞാൻ ആ കുട്ടിയേയും ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നത് മരണശേഷം നിനക്കു ഒരു ആശ്വാസമാകുമല്ലോ. എന്റെ പതി ഈ പ്രഭാതത്തിൽ ചവറുകുഴിയിൽ കിടക്കുന്നു. രാത്രിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് ആ കുട്ടിയും ഈ സ്ഥിതിയിൽതന്നെയാകും. ഓടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പെരുതെയാണ്. എന്തിന് ഓടുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ തീച്ചയായും പിടിക്കും. വിഡ്ഢി! എന്റെ നേക്കു നോക്കൂ!”

ബുദ്ധിമതിയായ അവൾക്കു നോക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഭവിച്ചത് അറിയാമായിരുന്നു. സപ്പനേത്രങ്ങൾക്കു പക്ഷികളെ ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അപ്രകാരം ഇളകുവാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ അവയെ മരവിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു ശക്തിവിശേഷമുണ്ട്. പക്ഷിയുടെ ചിറകടി മരണഭീതിയോടുകൂടിയതായി, ശബ്ദം ദീനതയാൽ ഹൃദയഭേദകമായി. നാഗി അവളുടെ ഗതിവേഗത വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

റിക്കി-ടിക്കി ദൂരെനിന്ന് ഈ അഭിനയം കണ്ട് സന്തോഷനായി തുളസിത്തറയിലേക്കു പറഞ്ഞു. അവിടെ അതികൗശലത്തോടുകൂടി ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഇരുപത്തിയഞ്ച് മുട്ടകളും അവൻ കണ്ടു.

“ഇപ്പോൾ എത്തിയതു ഭാഗ്യമായി.” ചെറിയ സപ്പങ്ങൾ മുട്ടകളെന്ന് ചുരുണ്ടുകൂടി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ സപ്പങ്ങളും പൂർണ്ണമായി മനുഷ്യനെയോ, കീരിയെയോ കൊല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. അതിന്നുമുമ്പുതന്നെ അവയെ നശിപ്പിക്കേണ്ടത് തന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. അവൻ മുട്ടകളെ ഓരോന്നോരോന്നായി അവയെ കൊ

ന്നു. മൂന്നു മുട്ടകൾ മാത്രം ശേഷിച്ചപ്പോൾ റിക്കിക്കും സന്തോഷമായി. എന്നാൽ ഇതാ ഡാർസിയുടെ പ്രേയസിയുടെ നിലവിളി. “റിക്കി-ടിക്കി! നാഗി വീട്ടിൽ കടന്നിട്ടുണ്ട്. വേഗം ഓടി വരൂ! അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ആരെയെങ്കിലും കൊല്ലാതിരിക്കുകയില്ല.”

റിക്കി ധൃതഗതിയിൽ രണ്ടു മുട്ടകൾക്കൂടി തകർത്തു. മൂന്നാമത്തെ മുട്ട പായിൽ നിക്ഷേപിച്ചു അതിവേഗത്തിൽ അവൻ വീട്ടിലേക്കു കുതിച്ചു. കൊച്ചനും അമ്മയും, അമ്മയും പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണ്. പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ അവൻ മനസ്സിലായി അവർ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്ന്. വിളറിയ മുഖങ്ങളോടെ അവർ നിശ്ചലരായി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. കൊച്ചന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് നാഗി ചായ്ക്കുന്നു. “നാഗനെ കൊന്ന ഉഗ്രമനുഷ്യന്റെ പുത്രാ! നിശ്ചലനായി ഇരിക്കൂ! മൂവരും അവിടെ ഇരിക്കുവിൻ! നിങ്ങൾ ഇളകുകയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ ഞാൻ കടിക്കും. ഇളകുന്നില്ലെങ്കിലും ഞാൻ കടിക്കും എന്റെ നാഗനെ കൊന്ന വിഡ്ഢി മനുഷ്യരേ!”

കൊച്ചൻ അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി, അമ്മൻ പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു: “കൊച്ചൻ! നി ഇളകരുത്. പേടിക്കേണ്ട. അങ്ങിനെതന്നെ ഇരിക്കൂ!”

റിക്കി-ടിക്കി ഓടി എത്തി നാഗിയെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ഇപ്രകാരം ഗജ്ജിച്ചു: “ഇങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞ് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ഇറങ്ങൂ!”

കണ്ണുകൾ ചലിപ്പിക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു. “സാധധാനത്തിൽ ആവാം. നിന്റെ കണക്കെല്ലാം ഞാൻ തിരേന്താം. നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ നോക്കൂ! അവർ ഭയപ്പെട്ടു വിളി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടോ? അവർ ഇളകുവാൻ പേടിയാണ്. നീ ഒരടി മുന്നോട്ടുവെച്ചാൽ അപ്പോൾ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം.”

“തുളസിത്തറയിലുള്ള മുട്ടകൾ പിരിഞ്ഞോ? ഓടിപ്പോയി നോക്കൂ!”

ആ പ്രയോഗം കുറിയ്ക്കുകൊണ്ടു. ആ വലിയ സപ്പം തലതിരിച്ചപ്പോൾ പരാനതയിൽ ഒരു മുട്ട കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. “അയ്യോ! അത് ഇങ്ങു തരൂ!”

ഇരുക്കരങ്ങൾകൊണ്ടും റിക്കി അതിനെ മറച്ചു. അവന്റെ നേത്രങ്ങൾ തീക്കട്ടപോലെയാക്കി. “സപ്പത്തിന്റെ ഒരു മുട്ടയ്ക്കു പ്രതിഫലം എന്ത്? ഉരഗപോതം! രാജസപ്പം! നിന്റെ

സന്തതികളിൽപെച്ച് അവസാനത്തേത് ! മനസ്സിലായില്ലേ? അതിന്റെ ജീവന്റെ വില നീ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ള. തുടങ്ങിത്തറയിലുള്ള മറ്റുള്ളവയെ എടുമ്പുകൾ ഇപ്പോൾ തിന്നുന്നുണ്ടാകും.”

ആ ഒരു അന്ധത്തിനു വേണ്ടി സപ്പുവും ഉപേക്ഷിച്ച അവൾ കീറിയുടെ നേക്കു പാഞ്ഞു. കൊച്ചനെ അവന്റെ അച്ഛൻ അതിവേഗത്തിൽ വലിച്ചു തന്റെ മാറിൽ അണക്കുന്നതു റിക്കി കണ്ടു.

“നിന്നെ പിടികൂടി. നി കണ്ണിയിൽപെട്ടു. റിക്-ചിക്-ചിക്! കൊച്ചൻ രക്ഷപ്പെട്ടതു നോക്കൂ! ഇന്നലെ രാത്രി നാഗനെ പിടികൂടിയതു ഞാൻ—ഞാനായിരുന്നു.” തലകുനിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ നാലു വശത്തേക്കും ചാടി. “അവൻ എന്നെ പട്ടത്തിൽ കുറക്കി. പക്ഷേ ഞാനുണ്ടോ പിടിവിട്ടു. വലിയ മനുഷ്യൻ തോക്കു കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ ഞാൻ അവന്റെ കഥ കഴിച്ചിരുന്നു. റിക്കി-ടിക്കി-ചിക് ചിക്! നാഗി! അടുത്തു വരൂ! എന്നോടു പടവെട്ടു! അധികനാൾ നീ വിധവയായി കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടി വരുകയില്ല.”

കൊച്ചനെ കടിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു നാഗിക്കു മനസ്സിലായി. മുട്ടയാണെങ്കിൽ റിക്കിയുടെ കയ്യിലാണ്. “റിക്കി! ആ മുട്ട തരൂ! അവസാനത്തെ ആ മുട്ട! എന്നാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും ഇവിടെ വന്നു നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല.”

നാഗിയുടെ ചുറ്റും അവളുടെ കടി എല്ലാത്ത അത്ര ദൂരത്തിൽ കനൽക്കട്ട പോലെയുള്ള കണ്ണുകൾക്കൂട്ടി കൂടി റിക്കി ഓടുന്നുണ്ട്. ശാന്തഭാവം നശിച്ചിരുന്ന നാഗി പെട്ടെന്നു റിക്കിയുടെ നേക്കു ചീറ്റി. റിക്കി പിന്നോക്കം ചാടി. അവൾ ഓരോ പ്രാവശ്യം കൊത്തുമ്പോഴും തല നിലത്തു വിരിച്ചിട്ടുള്ള പരവതാനിയിലാണ് കൊണ്ടിരുന്നത്. പൂത്താകൃതിയിൽ ഓടി റിക്കി അവളുടെ പിൻപശത്തു എത്തി, കരിയില കാറ്റിൽ ഇളക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടെ വാൽ നിലത്തടിച്ചു നാഗിയും തിരിഞ്ഞു റിക്കിയെ എതിരിട്ടു.

റിക്കി സമരത്തിൽ ലയിച്ചു മുട്ടയുടെ കാൽ തന്നെ പിന്തുരിച്ചിരുന്നു. നാഗി സാധാരണത്തിൽ വെറാത്തയിലേക്കു കടന്നു റിക്കി നോക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു മുട്ട കരസ്ഥമാക്കി. അതു വായിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ശരം പായുന്ന വേഗതയോടെ അവൾ തോട്ടത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. സപ്പും ത

ന്റെ ജീവനു വേണ്ടി പായുന്നതു മരുത്തിന്റെ വേഗതയോടു കൂടിയാണ്. റിക്കി അവളെ പിന്തുടരുന്നുണ്ട്. അവളെ ഇപ്പോൾ പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന അപകടങ്ങൾ ഇരട്ടിക്കുകയേയുള്ളുവെന്നു റിക്കിക്കു അറിയാം. പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ അവൾ ഓടി.

ഡാർസി വിജയഗാനം ആലാപിച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെ കളിപ്പിക്കുകയാണ്. ഡാർസിയുടെ പ്രത്യുല്പന്നമതിയായ പത്നി ഈ ഓട്ടം കണ്ടു ചിറകൊടിഞ്ഞതു പോലെ വീണു. ഡാർസിയും കൂടി സഹായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നാഗി തീച്ചയായും അവരെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. ആ സമയംകൊണ്ടു റിക്കി അവളെ പിടികൂടുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. നാഗി തല താഴ്ത്തി പക്ഷിയെ നല്ലവണ്ണം നോക്കി അവളുടെ ഓട്ടം തുടരുകമാത്രമാണു ചെയ്യേണ്ടത്. എങ്കിലും ഒരു നിമിഷനേരം റിക്കിക്കു ആദായപ്പെട്ടു. താനും നാഗനും ഒരുമിച്ചു വസിച്ചിരുന്ന എലിപ്പൊത്തിലേക്കു നാഗി കടന്നപ്പോഴേക്കും റിക്കി അവളുടെ വാലിൽ കടിച്ചു. നാഗിയോ ഓപ്പം അവനും എലിപ്പൊത്തിൽ കടന്നു. സപ്തമേഹത്തിൽ കയറിയുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാധാരണ കീരികൾ ഒന്നും തന്നെ മുതിരാറില്ല. അതിബുദ്ധിമാന്മാരും ജ്ഞാനപുദ്ധന്മാരുമായ കീരികൾ പോലും ആപല്ക്കരമായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്ന സമരത്തിന്നാണു നമ്മുടെ റിക്കി ഇപ്പോൾ പാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പൊത്തു മുഴുവൻ അന്ധകാരമായായിരുന്നു. എപ്പോഴാണു വെളിച്ചം പെട്ടെന്നു തള്ളിക്കയറി നാഗിക്കു തിരിഞ്ഞു കടിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം നല്ലതെന്നു അവനു അറിയാമായിരുന്നില്ല. അവൻ പിടിയുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. നന്നത്തു ഇരട്ടു കട്ടകൂടിയ ആ മാളത്തിന്റെ ചെരുവിൽ ഗതി നിയന്ത്രണത്തിന്നു പിൻകാലുകൾ അവൻ ഉപയോഗിച്ചു. ഗൃഹാകവാടത്തിലുള്ള പല്ലുകളുടെ ചലനം അശേഷം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഈ അസാധാരണസമരത്തിന്റെ ദുഷ്സാക്ഷിയായിരുന്ന ഡാർസി സ്വയം പറഞ്ഞു. “റിക്കി-ടിക്കിയുടെ കാൽമെല്ലാം അവതാളത്തിലായി. ഇനി അവന്റെ ചരമഗാനം പാടാം. ധീരനായ റിക്കി മരിച്ചു, നിശ്ചയം. നാഗി അവനെ മണ്ണിനടിയിൽ വെച്ചു തീച്ചയായും കൊല്ലാതിരിക്കുകയില്ല.”

ആ നിമിഷത്തിൽ നിമ്ിച്ച ഒരു വിചാപഗാനം അവൻ ഏറ്റവും ഹൃദയസ്ഫുടമായ വിധ

ത്തിൽ ആലാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പുല്ലുകൾ വീണ്ടും ഇളകി; ചുട്ടി പുരണ്ട റിക്കിയുടെ ശരീരം മാതൃത്തിൽനിന്നു സാധാനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അട്ടമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഡാർസി വിലാപം അവസാനിപ്പിച്ചു. ശരീരത്തിൽനിന്നു പൊടി തട്ടിക്കടയുമ്പോൾ റിക്കി പറഞ്ഞു: “സമാധാനമായി എല്ലാം കലാശിച്ചു. നാഗി ഇനി പുറത്തേക്കു കടക്കുകയില്ല.” റിക്കിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട കർത്താ എടുമ്പുകൾ അതിന്റെ വാസ്യവം ആരായുന്നതിനായി മാതൃതലേക്കു വരിവരിയായി യാത്ര തുടന്നു.

റിക്കി-ടിക്കി പുല്ലിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടന്നു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ആ ദിവസത്തെ കഠിന അധ്വാനത്തിന്നു അപ്രകാരം ഒരു വിശ്രാന്തി ലഭിച്ചു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ സൂര്യൻ പശ്ചിമചക്രവാളത്തെ സ്പർശിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഉണർന്ന ഉടനെ അവൻ ഡാർസിയെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “ഇപ്പോൾ ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയാണ്. നീ ചവറിലക്കിട്ടിയെ വിളിച്ചു ഈ സർവ്വതന്ത്രം എല്ലാവരെയും അറിയിക്കൂ.”

ഉദ്യോഗങ്ങളിലെ വാർത്താവിതരണക്കാരനാണു ചവറിലക്കിട്ടി. അന്നത്തെ വാർത്തകൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരെ അവൻ ഒരിക്കലും ഇല്ലാഭംഗപ്പെടുത്തുകയില്ല.

റിക്കി തന്റെ വസതിയിലേക്കു തിരിച്ചപ്പോൾ ചവറിലക്കിട്ടി ഈ വിശേഷപ്പെട്ട വാർത്താമന്ത്രം പൊതുനന്മയ്ക്കു വേണ്ടി കൊട്ടി അറിയിക്കുന്നതു കേട്ടു. “ഡിങ്ങ്! ഡോങ്ങ്! നാഗന്റെ ചരമം! ഡോങ്ങ്—നാഗിയുടെ ചരമം! ഡിങ്ങ്—ഡോങ്ങ്—കൂടുതൽ വിശേഷങ്ങൾ അടുത്ത പതിപ്പിൽ.”

സർവ്വതന്ത്രം ഗ്രഹണത്തോടു കൂടി ഉദ്യോഗത്തിലെ സപ്പർകുടും തവളകളും സ്കോത്രഗാനങ്ങൾ പാടിത്തുടങ്ങി. നാഗിയും നാഗനും അവരുടെ ജീവിതകാലത്തു കൊന്നു തിന്നിട്ടുള്ള പക്ഷികളെത്തുടങ്ങിയും തവളകളുടെയും എണ്ണം കുറച്ചെന്നു മല്ലായിരുന്നു.

റിക്കി വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ കൊച്ചനും അവന്റെ അമ്മയും അമ്മയും ഓടി വന്നു അവനെ താലോലിക്കുവാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുഖം ഇപ്പോഴും വിളറിയിട്ടുണ്ട്. അവൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ മോഹാലസ്യത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നുതെയ്ക്കൂ. തൃപ്തിപ്പെടുന്നതു വരെ ഭക്ഷിച്ചതിന്നു ശേഷം കൊച്ചന്റെ തോളിൽ സവാരി ചെയ്തു അവൻ ശയനമുറിയിലേക്കു തിരിച്ചു.

അമ്മ അമ്മനോടു പറയുകയാണ്. “ആ കിരീടത്തിൽ ഇന്നു നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും ജീവനെ രക്ഷിച്ചു.”

ഈ ശബ്ദഗ്രഹണമാത്രയിൽ റിക്കി തത്തിപ്പിടഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു. “ആ! നിങ്ങളാണോ? സപ്തങ്ങൾ എല്ലാം ചത്തുപല്ലോ! അല്ല പല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ഞാൻ ഇല്ലേ ഇവിടെ? പിന്നെ എന്തിന്നു പേടിക്കുന്നു!”

അതേ, റിക്കിക്കു അഭിമാനം കൊള്ളുവാൻ തക്കതായിരുന്നു അന്നത്തെ സമരഫലങ്ങൾ. എന്നാൽ അവൻ ഗച്ഛിക്കുന്നായില്ല. സന്ധ്യസമയവും സൂര്യദീപകസ്മരങ്ങളാൽ ആപ്തപ്രഭമായ ആ ആരാമത്തിൽ റിക്കി-ടിക്കി സപ്തസംഹാരിയായി, വിഹഗങ്ങളുടെ ഉത്തമസുഹൃത്തായി ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. “റിക്-ടക്-റിക്-റിക്-ചിക്.”

(Rudyard Kipling)

പ്രതികാരചിന്ത

“എന്നെങ്കിലും ഞാൻ ഇതിനു പകരം കൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ” എന്നിങ്ങനെ തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ വേദനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് കുട്ടികൾ പറയാറുണ്ട്.

പ്രതികാരബുദ്ധി നിസ്സാരമായ ഒരു ദോഷമല്ല. അതു നീചകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അധമമായ ചിന്തയാണ്.

കൊല മുതലായ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ പൂർവ്വചരിത്രം ശരിയായി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞാൽ തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സങ്കടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ട് ആ ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവർ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുപോയതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും.

മാനസികരോഗികളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും രോഗം പിടിപെടുന്നതു പ്രതികാരചിന്തകൾ മനസ്സിൽ അടക്കിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പ്രതികാരചിന്ത മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകാൻ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം അതു ക്രമേണ ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നു നമ്മെ ആപത്തിൽ അകപ്പെടുത്തും.

അന്യർക്കു നന്മ വരണമെന്നും അവർക്കു നമ്മെ കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടാകണമെന്നും വേണം നാം ആഗ്രഹിക്കാൻ. നേരേമറിച്ച് അവരെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം നമുക്കുണ്ടായാൽ നാം തന്നെ ക്രമേണ അധമനായി തീരുകയും നാം നിചക്രതൃഷ്ണ ചെയ്യു പോകയും ചെയ്യും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂരമായ രീതിയിൽ പഡിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ “പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്നു അറിയാതെ ചെയ്യുന്നതാകകൊണ്ട് അവരോടു ക്ഷമിക്കണേ” എന്നായിരുന്നു അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. അവിടുന്ന് പ്രതികാരചിന്തയെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിശത്രുക്കൾക്കു നന്മ വരുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമായി അതിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി.

നാമു ഐക്യനെയായ് ചെയ്യേണ്ടത്. പ്രതികാരബുദ്ധി ഉണ്ടായാൽ നാം കേവലം മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ആയിത്തീരും. നേരേമറിച്ചു നമ്മെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരോടു നന്മ ചെയ്യാൻ നാം ദൈവത്തിന്റെ ചിന്തയുള്ളവരായി തീരും.

ഭൂതലിംഗൻ

M. O. I.

അദ്ധ്യായം 1 ബന്ധനത്തിൽ

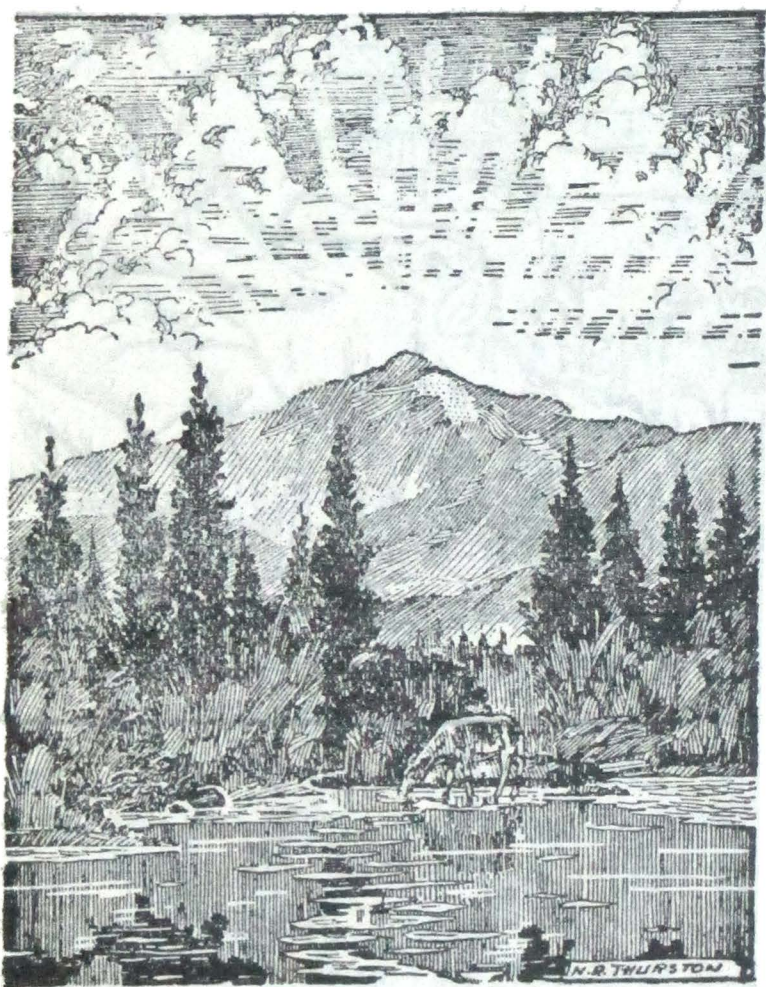
ജോജും കരുണാകരനും സ്കൂൾഫയറിൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച് സ്കൂൾ വിട്ടു എങ്കിലും സ്കൂൾസംഘപുരമായുള്ള ബന്ധം അവർ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതെന്നായിരുന്നു. “ഒരിക്കൽ ഒരു സ്കൂളായാൽ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഒരു സ്കൂൾ” എന്നു ചീഫ് ഷെൽട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവസരമുള്ളപ്പോൾ എല്ലാം അവർ മി. ഏബ്രാഹാമിനെ വന്നു കാണുകയും സ്കൂൾസംഘത്തിന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. ക്ലാമ്പിൽ ഇവരുടെ സാന്നിധ്യം മി. ഏബ്രാഹാമിനു വലിയ സഹായമായിരുന്നു തീച്ചതന്നെ.

ഈ പ്രാവശ്യം അവർ ക്ലാമ്പിന് തെരഞ്ഞെടുത്തത് കുറാലത്തുനിന്നു കുറച്ചു തെക്കുമാറി സഹ്യപാർവ്വതനിരയുടെ കിഴക്കെ ചരിവിൽ ഉള്ള അതിമനോഹരമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. ക്ലാമ്പിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ നോക്കു എന്തുനിടം വരെ ഒരേ നിരപ്പിൽത്തന്നെ ഇടയ്ക്കിടെ കരിമ്പനകൾ വളർന്നിരുന്ന ഒരു സമതലപ്രദേശമാണ്. തെക്കാശിപട്ടണം അവിടെ നിന്നാൽ വളരെ തെളിപായി താഴ്വരയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ദിവസവും തീവണ്ടി അതിലെ കടന്നുപോകുന്നതു കണ്ട് കുട്ടികൾ പലരും ജോലികൾ നിർത്തി

പോകും. കുറച്ചു ദൂരം നടന്നാൽ കുറാലത്തു വന്നു കുളിക്കാം. ഇതു കൂടാതെ അവരോടുകൂടെ തന്നെ തിരുന്നൽപേലിയിൽനിന്നു ഒരു സംഘം സ്കൂളുകൾക്കും താമസമുണ്ട്. അവരുടെ സ്കൂൾമാസ്റ്റർ മി. ആർമുഖം പണ്ടേതന്നെ ഏബ്രാഹാമിന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരനാണ്. രണ്ടു സംഘങ്ങളുടെയും ഒരുമിച്ചുള്ള ഒരു ക്ലാമ്പിനായിട്ടാണ് ഈ സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുത്തതും. ഏതായാലും പല പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ മൂലം കുട്ടികളുടെ മനസ്സു നന്നേ സന്തോഷിച്ചു. ക്ലാമ്പു അവസാനിക്കാറായി. തിരിയെ പോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി. തീവണ്ടിയിൽ കൊട്ടാരക്കരനിന്നും ചെങ്കോട്ടയിൽ എത്തി ക്ലാമ്പുസ്ഥലത്തു നടന്നുചെല്ലുകയായിരുന്നു നമ്മുടെ സ്കൂൾക്കും ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നാൽ തിരിയെപ്പോകുന്നതിനു വേറെ ചില ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു മി. ഏബ്രാഹാം തീരുമാനിച്ചത്. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ജോജിനേയും കരുണാകരനേയും നിയോഗിച്ചു.

കുറാലത്തുനിന്നും ചെങ്കോട്ടവഴി വടക്കോട്ടു പത്തു മൈൽ പോയാൽ മേക്കര എന്ന ചെറു ഗ്രാമത്തിൽ എത്താം. മേക്കര തിരുവിതാംകൂർ അതൃത്തിയിലത്രെ. അവിടെനിന്നും കുഴിച്ചു രണ്ടു മൈൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറോട്ടു മാറിയാണ് അച്ചൻകോവിൽ പാതയുടെ തുടസ്സം. അവിടെ ഒരു കോട്ടവാതിലും മറ്റും ഉണ്ട്. ഈ

കോട്ടവാതിൽ കടന്നാൽ അതിമനോഹരമായ കാടുകളിൽകൂടെ അച്ചൻകോവിൽ ആറിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനവും കണ്ടു. അച്ചൻകോവിൽ ഗ്രാമത്തിൽ എത്തുകയായി. പനത്തിന്റെ നടുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ഗ്രാമം കുട്ടികൾക്കു രസാവഹം തന്നെയായിരിക്കും. അവിടെനിന്നും ഒരു ദിവസത്തെ പഴി പടിഞ്ഞാറ് തുറ എന്നു രസകരമായ ഫോറസ്റ്റ് കാമ്പ് ഷെഡ് ഉണ്ട്. അവിടെ ഒരു ദിവസം താമസിച്ച് കരിപ്പാത്തോട്ടു പഴി ആനക്കുഴികളും കണ്ടു. രസപ്രദമായ തേക്കിന്തോട്ടങ്ങളിൽകൂടെ അച്ചൻകോവിൽ നദിയുടെ കരയിൽകൂടെ കല്ലേലി റബ്ബർതോട്ടവും തേയിലത്തോട്ടവും സന്ദർശിച്ചു ആഞ്ഞിലിത്തോട്ടം പഴിയായി കോന്നിയിൽ എത്താം എന്നായിരുന്നു മി. എബ്രഹാമിന്റെ യാത്രപരിപാടി. ഇതിനു വേ

ണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ മുമ്പുകൂട്ടിത്തന്നെ ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മുഖാന്തിരം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനു അവസാനമായി ഉള്ള എപ്പാടുകൾ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിമേക്കര ഗാർഡ്സ്റ്റേഷനിലെ ഫോറസ്റ്ററെ ചെന്നുകാണുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ കരുണാകരനെയും ജോജ്ജിനെയും മി. എബ്രഹാം നിയോഗിച്ചത്. അവിടെ അന്നു ഫോറസ്റ്റർ ആയിരുന്നതു തിരുവല്ലാ സ്വദേശിയായ ഒരു വേലുപ്പിള്ള ആയിരുന്നു. മി. എബ്രഹാമിന്റെ ഒരു സഹപാഠിയുമായിരുന്നു.

ജോജ്ജും കരുണാകരനും രാവിലെ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ട സാധനങ്ങളും എടുത്ത് യാത്രയായി. കൂടെ ഒരു നല്ല പട്ടിയുമുണ്ട്. മി. മാക്മോഹൻ ജോജ്ജിനു ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ ഈ പട്ടിയെ സമ്മാനിച്ചതാണ്. ഒരു പെൺപട്ടിയായിരുന്നു. സാധാരണയായി പെൺപട്ടികളെ വളർത്തുവാൻ മനുഷ്യക്കു ഒരു മടിയുണ്ട്. എന്നാൽ ജന്തുക്കളോടു വലിയ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്ന ജോജ്ജിന് ഒരു പെൺപട്ടിയുടെ ഗുണം നല്ലതുപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. ആൺപട്ടികളെക്കാൾ പെൺപട്ടികൾക്ക് യജമാനപ്രീതി വളരെ കൂടുതലാണ്. യജമാനന്റെ അരികിൽ ഇരിക്കുന്നതിനും വീടു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇവയുടെ പ്രാപ്തി ഒന്നു വേറെയാണ്. ഈ പട്ടിക്കു ജോജ്ജി റാണി എന്ന് പേർ ഇട്ടു. “ഒരു ആൺപട്ടി ഒരു പട്ടിയാണ്. എന്നാൽ പെൺപട്ടിയൊ ഒരു മാന്യ സ്ത്രീ ആണ്” എന്നു ഒരു പ്രസിദ്ധ പട്ടിവളർത്തുകാരൻ ഒരുപസരത്തിൽ പറഞ്ഞത് റാണിയുടെ കായ്ത്തിൽ തികച്ചും ശരിതന്നെയായിരുന്നു. ജോജ്ജ് അതിനെ നന്നായി വളർത്തി ശരിക്കുള്ള പരിശീലനങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. ഏതവസരത്തിലും റാണി ജോജ്ജിന്റെ ഒരു സഖാവായിരുന്നു. അവർ ചെങ്കോട്ടയിൽ പന്നു ഉച്ചഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് ഒന്നു വിശ്രമിച്ചു മേക്കരക്കു തിരിച്ചു.

ചെങ്കോട്ടയിൽനിന്നു അഞ്ചു നാഴിക പടക്കോട്ടു ചെന്നാൽ ബെബ്ളി എന്നു ഒരു ഗ്രാമമുണ്ട്. ബെബ്ളിയ്ക്കു എപ്പോഴും ഒരു ദുർയശസ്സാണ് ഉള്ളത്. അതു കള്ളന്മാരുടെയും അക്രമികളുടെയും ഒരു ആസ്ഥാനമാണ്. കുറേപത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ധനികന്മാരായ ആളുകൾ വന്ന് താമസിക്കുമ്പോൾ ഈ കൂട്ടക്ക് ഒരു ഓണമത്രെ. ഈ സൗകര്യം നോക്കി ദൂരെദേ ശത്രുനിന്നുകൂടെ കള്ളന്മാർ ഇവിടെ എത്തി വാസം ഉറപ്പിക്കും. പോലീസുകാർ അവിടെ അന്വേഷണം തുടങ്ങിയാൽ ഉടൻ കള്ളന്മാർ തിരുവിതാംകൂർ വനങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കും. അവിടെ ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ വളരെ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ അവരെ പിടികൂടുക അത്ര എളുപ്പവുമല്ല. അവർ ബെബ്ളിയിൽ പന്നപ്പോൾ മൂന്നുമണിയായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രവേശനദോരത്തിങ്കൽത്തന്നെ ഒരു വലിയ കള്ളകടയുണ്ട്. ഇവിടെ എപ്പോഴും ഒരു ഇരുപതിൽ കുറയാതെ ആളുകളെ കാണാം. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്

അതിലെ പോകുന്നതു വളരെ കരുതലോടുകൂടെ പേണം എന്നു മി. ആർമുഖം പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അപർ രണ്ടാളും വളരെ സൂക്ഷിച്ചതന്നെയാണ് പോയത്. ബെബ്ബി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആശ്വാസമായി. ബെബ്ബിയിൽനിന്നു മേക്കര എത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു മൂന്നു മൈൽ ദൂരം വരും. എന്നാൽ ആ പഴി ആശ്വാപ്പ് തീരെ ഇല്ലാത്തതത്രെ. കള്ളിച്ചെടികൾ ധാരാളം വളർന്നിരുന്ന ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അതിലേക്കു കറച്ചു ദൂരം അപർ നടന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ഭിക്ഷു അവർക്കു അഭിമുഖമായി വരുന്നതു കണ്ടു. ആൾ ഒരു വിരൂപൻ ആണ്. ഒറ്റക്കണ്ണിന് എന്തോ കേടു സംഭവിച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു. കൂടാതെ പലത്തുകാലിനു ഒരു മുടന്തും ഉണ്ട്. ജിണ്ണും ഭവിച്ച പശുക്കൾ അത്രെ അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നത് എപ്പോഴും വളരെ പ്രകൃതമായ ഒരു സ്വരൂപമായിരുന്നു അയാളുടേത്. ആൾ അടുത്തുവന്നു.

ഭിക്ഷു. അയാ പിച്ച് കൊടയാ.

ജോർജ്ജ് ഉടൻ തന്നെ പോക്കറ്റിൽ കയ്യിട്ടു ഒരു നാലണയെടുത്തു അയാളുടെ കയ്യിൽ ഇട്ടു കൊടുത്തു. കിട്ടിയ മാത്രയിൽ അയാൾ ആ ഒറ്റക്കണ്ണാകാണ്ടു ജോർജിനെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. റാണിക്ക് ആളിനെ തീരെ പിടിച്ചില്ല. അവൾ അയാളുടെ നേരെ നോക്കി ഒന്നു മുറുമുറുത്തു. ഭിക്ഷു കടന്നുപോയി. അയാൾ കറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ

കരുണാ. എടോ ജോർജ്ജേ, ഇങ്ങനെ ധർമ്മിഷ്ടനായാൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു പറുകയില്ലാ. കേട്ടോ.

ജോർജ്ജ്. അത് എന്താണ്? നാം നടന്നാണല്ലോ മടങ്ങുന്നത് അതിനു അധികം പണം ഒന്നും വേണ്ടല്ലോ.

കരുണാ. അതല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ഇന്നലെ കുറാലത്തു വന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പെരുംകള്ളന്റെ സംഗതി ആളുകൾ പറയുന്നതു കേട്ടു. ആൾ പലിയ വീരൻ ആണ്. ഭൂതലിംഗൻ എന്നോ മറ്റൊരാ ആണ് പേര്. ചിലപ്പോൾ പേരു മാറിയും നടക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഭിക്ഷുവാകും. ചില അവസരങ്ങളിൽ പലിയ പ്രഭുവും ആയിരിക്കും. ഏതായാലും കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു കടന്നുകൂടും. കറച്ചുനാൾ അയാൾ പടക്കുപടിഞ്ഞാറു അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള ഇപ്പിഫക്കീരിന്റെ കൂടെ ആയിര

ന്നു എന്നും കേൾവിയുണ്ട്. പണക്കാരായ ആളുകളെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ നല്ല ഒരു തുക കിട്ടിയാലേ വിട്ടയക്കും. ഇതായാളെ കണ്ടിട്ട് അയാൾ ഭൂതലിംഗനാണോ എന്നു തന്നെ ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

ജോർജ്ജ്. അതിനെന്താ, ഇനിയും എന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുണ്ടുണ്ട്. അതു കൂടെ ഞാൻ അയാൾക്കു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കും. അന്നേരം കാര്യം തീർന്നില്ലെ? താൻ ഭൂതക്കഥചമച്ചു എന്നു പേടിപ്പിക്കേണ്ടോ. നേരം പോയി. നടന്നു വരൂ.

കരുണാകരൻ ജോർജ്ജ് ധൂതിയിൽ നടന്നു തുടങ്ങി. റാണി അവരുടെ ഒപ്പം തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അതു മുമ്പിൽ കയറി

ടൊടും. ഇങ്ങനെ സ്വല്പം ദൂരം പോയി. അപ്പോൾ കഴുതകളുടെ പുറത്തു വിറകും കയറി കറച്ചു ആളുകൾ വരുന്നതു അപർ കണ്ടു. അവരെയും കടന്നു അപർ മുന്പോട്ടു യാത്രയായി. അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ ഒരു കുറിക്കാട്ടിന്റെ മറവിൽ മറയുന്നതു രണ്ടാളുകളും കണ്ടു. ആളിനെ കണ്ട മാത്രയിൽ തന്നെ ജോർജിനു അയാളെ മനസ്സിലായി. അത് മുടന്തൻ ഭിക്ഷു ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അയാൾക്കു മടന്തേയില്ല.

ജോർജ്ജ്. കരുണാകരൻ, താൻ പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. ആ കാട്ടിൽ മറഞ്ഞു ആ ഭിക്ഷു ആണല്ലോ. ഇപ്പോൾ അയാൾക്കു മടന്തില്ല. ഒരുപേരു കണ്ണിനും കഴുപ്പും ഇല്ലായിരിക്കും.

കരുണാ. ഭൂതലിംഗനാണെങ്കിൽ നാം എന്തു ചെയ്യും?

ജോർജ്ജ്. ഭയപ്പെടാതിരിക്കൂ. വേഗം വരൂ. അവർ ശിശുനടന്നു. റാണി സ്വപ്നം അസ്വസ്ഥത കാണിച്ചു.

പഴിയുടെ ഒരു വളവിൽ എത്തിയപ്പോൾ അയാൾ പെട്ടെന്നു അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി.

ഭിക്ഷു. നിഷ്പന്നാവിടെ. കരുണാകരൻ ഒരടി മുമ്പോട്ടു വെക്കരുത്. ജോർജ്ജ് ഇവിടെ അടുത്തുവരും.

രണ്ടാളിനെയും പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു രണ്ടുപേരും ഞെട്ടിപ്പോയി. മുമ്പു തമിഴിൽ പറഞ്ഞ ആൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധ മലയാളത്തിൽ അത്രെ പറയുന്നത്. ഏതായാലും രണ്ടുപേരും പരുങ്ങി. ജോർജ്ജ് മുമ്പോട്ടു മാറി നിന്നു. കരുണാകരൻ അയാളുടെ അരികിലേക്കു നിങ്ങളിനിൽക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ

ഭിക്ഷു. എന്താ അവിടെ നിൽക്കാനല്ലെ പറ്റാത്തത് എന്നു അട്ടഹസിച്ചു. കൂടാതെ ഏതോ ഒരായുധം ഒരു ഭയങ്കര മുളയോട്ടുകൂടി കരുണാകരന്റെ ഇടത്തു കാതിന്റെ അഗ്രം ചേദിച്ചു കൊണ്ടു ദൂരയോട്ടു പാഞ്ഞുപോയി. അത് വളഞ്ഞുപന്നു ഭിക്ഷുവിന്റെ അരികിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു—കരുണാകരൻ വേദനകൊണ്ടു കൗതുകപാത്രമായിപ്പിടിച്ചു. വിരലിന്റെ ഇടയിൽ കൂടെ രക്തം ധാരധാരയായി ഒഴുകി—കരുണാകരൻ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. ജോർജ്ജ് നന്നേ വിഷമിച്ചു.

ഭിക്ഷു. ഞാൻ ഭൂതലിംഗനാണ്. ഈ കത്തിൽ നിന്റെ നെഞ്ചിൽ വേണമെങ്കിൽ താഴ്ന്നു മായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു വേണ്ടെന്നു ഞാൻ വെച്ചു. നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ പോകണം. നിന്റെ ഷെക്കുട്ടി മാസ്റ്റർ എബ്രഹാമിന്റെ അടുക്കൽ ഉടൻ ചെന്നുപറയുക. ജോർജ്ജിനെ വേണമെങ്കിൽ കോട്ടവാതിലിന്റെ അടുത്തുള്ള കിണറിന്റെ കല്ലിന്മേൽ ഇന്നേക്കു ഏഴു ദിവസത്തിനകം 3000 രൂപാ വെച്ചേക്കണം. ഞാൻ ഏഴു ദിവസം കാത്തിരിക്കാം. എട്ടാം ദിവസം അയാളുടെ തല

കുറാലം വെള്ളച്ചാട്ടം വഴി താഴയോട്ടു ഒഴുകും കേട്ടോ. ഉടൻ പോയി പറയൂ.

കരുണാകരൻ നന്നേ വിഷമിച്ചു. തന്റെ സ്നേഹിതനെ ഇത്ര നിഷ്ഠൂരനായ മനുഷ്യന്റെ കയ്യിൽ വിട്ടുപോയു എങ്ങിനെയാണ് പോവുക. അയാൾ അനങ്ങിയില്ല.

ജോർജ്ജ്. എനിക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ആരുമുപായിരും രൂപാ തരുവാനാണ്?

ഭൂതലിംഗൻ. ആരു തരുവാനാണെന്ന്. എന്താ സൂത്രം, നിനക്കല്ലെ നിലക്കല്ലെ നിധി കിട്ടിയത്? അതു നിന്റെ കയ്യിൽ ഇല്ല എന്നു എനിക്കു അറിയാം. എന്നിരുന്നാലും ആ ധനവും ആ പണിയും നിനക്കുവേണ്ടി മൂവായിരം അല്ല മുപ്പതിനായിരം വേണമെങ്കിൽ തരും.

കരുണാകരനോടായി: പോ വേഗം പോയി പറ—ഒരു സംഗതി കൂടെ. രൂപായിക്കു പകരം പോലീസുകാരെയും കൊണ്ടു എന്റെ പുറകെ വന്നാൽ ഇവന്റെ കഥകഴിഞ്ഞു. കേട്ടോ, ഒരു സംശയവും ഇല്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞു ജോർജ്ജിന്റെ കയ്യിൽ പിടികൂടി.

കരുണാകരൻ വീണ്ടും അവിടെ തന്നെ നിന്നു.

ജോർജ്ജ്. കരുണാകരൻ പോയി പറയുക. രക്ഷക്ക് അതെ മാർഗ്ഗമുള്ളു.

ജോർജ്ജിനെയുംകൊണ്ടു അയാൾ കുറിക്കാട്ടിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കയറി. റാണി പുറകെ തിരിച്ചു. പട്ടി കൂടെ വരുന്നതു ഭൂതലിംഗൻ തീരെ രസിച്ചില്ല. എങ്കിലും സ്വപ്നം ആലോചിച്ച ശേഷം അതു ജോർജ്ജിന്റെ കൂടെ തന്നെയാണെങ്കിൽ അയാളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അതു സഹായമായിവരികയില്ലല്ലോ എന്നു വാചാരിച്ചോ മറ്റൊരു അതു അവരെ അനുഗമിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു. കരുണാകരൻ ക്യാമ്പിലേക്കു വിഷമത്തോടു കൂടെ യെങ്കിലും ധൂതിയിൽ നടന്നു തുടങ്ങി.

(തുടരും)

ഈ കഥ കറേനാർ മുഖ് ബാലമിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന 'നിലയ്ക്കല്ലെ നിധി' എന്ന കഥയുടെ രണ്ടാംഭാഗമായി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.—പത്രാധിപർ.

മാനത്തെ ബാലമിത്രം (ടി. കെ. ജോസഫ്, ബി.എ., എൽ. ടി.)

ബാലന്മാരുടെയും ബാലികന്മാരുടെയും മിത്രമായി ഈ മാസിക മലയാളത്തുള്ളപ്പോലെ, അവരുടെ ഒരു മിത്രം ആകാശത്തുണ്ട്. അത് അമ്പിളിയമ്മാച്ചൻ എന്ന് അവർ വിളിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ തന്നെ. അമ്പിളി എന്നാൽ ചന്ദ്രനെന്നർത്ഥം. ആ ബാലമിത്രത്തെ അമ്മാച്ചൻ എന്നു ചില ദേശക്കാരും അമ്മാവൻ എന്നു മറ്റു ചില ദേശക്കാരും വിളിക്കുന്നു. അമ്പിളിയച്ചൻ, അമ്പിളിയച്ചൻ, അമ്പിളിയമ്മ, അമ്പിളിയപ്പച്ചൻ എന്നോ മറ്റോ ആരും അങ്ങേയ്ക്ക് പേരു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതിനു കാരണം എന്തായിരിക്കാം? രാത്രിയിൽ കാണുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും സമൂഹമാകുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ നായകനായിട്ടാണല്ലോ അമ്പിളിയുടെ നില. നക്ഷത്രശാസ്ത്രം എന്നു ചന്ദ്രനു പേരുണ്ട്. മരുമക്കത്തായ കുടുംബത്തിൽ അമ്മാവനാകുന്നു കാരണവൻ (പ്രമാണി). മരുമക്കത്തായക്കാരായ മലയാളർ ആ പ്രമാണിക്ക് അപ്പൻ എന്നോ അച്ചൻ എന്നോ ഉള്ള സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയുണ്ടു്. അച്ചൻ വേദ കുടുംബക്കാരനാണ്. അതുകൊണ്ട് രാത്രിയിലെ ആകാശകുടുംബത്തിന്റെ നാഥന് മലയാളഹിന്ദുക്കൾ അമ്പിളിയമ്മാവൻ എന്നു പേരിട്ടു. മലയാളത്തു മരുമക്കത്തായം പോയി മക്കത്തായം ഹിന്ദുക്കുടുംബങ്ങളിൽ വന്നിട്ടു കുറേക്കാലമേ ആയുള്ളൂ എന്നു കൂട്ടികൂടായ നങ്ങൾക്കറിവാൻ വയ്യായിരിക്കും. നായർക്കുടുംബങ്ങളിൽ മക്കത്തായം എന്നു മാത്രമല്ല കടുമ്മി കടുക്കൻ പിള്ളസ്ഥാനം എന്നിവ ഇല്ലായ്മയും പണ്ടുയുള്ളതാണെന്നായിരിക്കാം മിക്ക കുട്ടികളും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

Man in the moon, അതായത് അമ്പിളിയിലെ മനുഷ്യൻ എന്നു പടിഞ്ഞാറൻ ശിമയിലെ ആളുകൾ (പാശ്ചാത്യർ) പറയാറുണ്ട്. അത് ചന്ദ്രനിൽ മനുഷ്യന്റെ ആകൃതിയിൽ കരുതുകാണുന്ന ആ രൂപമാണ്. ചന്ദ്രനിലെ മദാമ്മയെന്നും അവർ പറയാറുണ്ട്. അതും ആ കരുതലിന്റെ തന്നെ. ചന്ദ്രനിൽ സായിപ്പിനെയോ മദാമ്മയെയോ അല്ല കിഴക്കൻ നാട്ടുകാർ (പെരസ്യർ) കണ്ടത്, മാനിനെയോ മുമ്പിനെയോ ആകുന്നു. ഭൂമാക്കൻ, ശശാക്കൻ എന്നു ചന്ദ്രനു സംസ്കൃതത്തിൽ പേരുണ്ട്—മാനടയാളമുള്ളവൻ, മുമ്പടയാളമുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. ഭൂമം—മാൻ, ശശം—മുയൽ, അങ്കം—അടയാളം.

ചന്ദ്രനിൽ സായിപ്പോ മദാമ്മയോ മാനോമുമ്പോ ഇല്ല. നമ്മുടെ ഭൂമിയിലുള്ളപ്പോലെ മണ്ണോ പല അഗ്നിപവ്വതങ്ങളുടെ കുഴികളും ആകുന്നു ചന്ദ്രനിലുള്ളത്. അവ മുൻപു പറഞ്ഞ രൂപങ്ങളായി നമുക്കു തോന്നുകയാകുന്നു. ചന്ദ്രനിൽ കടലുകളില്ല, ആരുകളില്ല, പെരുമേയില്ല. വായുവുമില്ല, മേഘമില്ല, ചെടികളുമില്ല, ജീവികളുമില്ല. തീരെത്തണുത്ത ഒരു ചത്ത ഗോളമാണു ചന്ദ്രൻ. ഇതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാം.

ചന്ദ്രന്റെ സഞ്ചാരത്തെപ്പറ്റിയാണു നമുക്കു പ്രധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ടത്. ചന്ദ്രൻ എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു? സൂര്യനും നക്ഷത്രങ്ങളും പോകുന്നപോലെ ചന്ദ്രൻ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകുന്നു എന്നുതന്നെ പറയുമായിരിക്കും. ഭൂമി പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോട്ടു കറങ്ങുന്നതു (rotate) കൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ അങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കുന്നെന്നു നമുക്കു തോന്നുകയാകുന്നു.

വേദേ പല്ലു പഴിയും ചന്ദ്രൻ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടോ? 1117-ാമാണ്ടു കാഭാസം മുതൽ പലപ്പോഴും നിങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഗ്രഹങ്ങളെയും നോക്കിയ പേട്ടയിൽ ചന്ദ്രന്റെ നിലയും പലിപ്പവും കൂടെ നോക്കിക്കാണാം. എന്തു കണ്ടു? നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൂടെ കിഴക്കോട്ടു ചന്ദ്രൻ പോകുന്നതും പലിപ്പം കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നതും കണ്ടില്ലയോ? അശ്വതി, ഭരണി, കാത്തിക, രോഹിണി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും അവയുടെ രാശികളായ മേടം, ഇടവം, മിഥുനം മുതലായവയുടെയും കിടപ്പ് പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോട്ടാകുന്നെന്നു നിങ്ങൾ നേരത്തേ മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. അവയെ ദിവസവും മറയ്ക്കുകടന്നു കടന്നു കിഴക്കോട്ടാകുന്നു ചന്ദ്രന്റെ പോക്ക്. ഭൂമിക്ക് ചുറ്റും ചുറ്റുന്ന (revolve) പഴിക്കാണ് ചന്ദ്രൻ അങ്ങനെ പോകുന്നത്, അല്ലാതെ ഞാണെങ്കൂടെ ഭണ്ഡിപ്പുകാരൻ പോകുന്നപോലെ ഒരേനേക്കു പോകയല്ല. അങ്ങനെ പോയിരുന്നെങ്കിൽ കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞ് അവൻ കാണാതായേനെ.

അമ്പിളിയമ്മാച്ചന്റെ കിഴക്കൻയാത്ര ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കണം. അമ്മാച്ചന്റെ പഴിക്കുള്ള മൈൽക്കുമാറികളാണ് അശ്വതി, ഭരണി, കാത്തിക, രോഹിണി മുതലായ

നക്ഷത്രങ്ങൾ 27-ാം. ഏതേതു കുറി കടന്ന് അമ്മാച്ചൻ പോകുന്നു നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. നാളെ (1118 ചിങ്ങം 5-ാം-നു) കേട്ട നാളാകുന്നു പഞ്ചാംഗത്തിൽ നോക്കിയാലറിയാം. പയ്യായെങ്കിൽ അറിയാവുന്നവരെക്കൊണ്ടു പഞ്ചാംഗം നോക്കിക്കണം. അന്നു ചന്ദ്രൻ കേട്ട നക്ഷത്രത്തിനടുത്തായിരിക്കും. കേട്ട പൃഥ്വികം (തേൾ) രാശിയുടെ ചങ്കിന്റെ സ്ഥാനത്താണെന്നു 'പൃഥ്വികത്തിനു വടക്ക്' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞല്ലോ. തേളിന്റെ പാലിന്റെ അറ്റത്താണു മൂലം നക്ഷത്രം. ചിങ്ങം 8-ാം-നു തിരുപാണം. ആ നക്ഷത്രം ആകാശഗംഗയിലെ കഴുകുനിലാണെന്നു മുൻപു ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നല്ലോ. ചിത്തിരയും ചോതിയും (Spica, Arcturus) ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഈ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ ചി, ചോ, കേ, മൂ, ഓ എന്നു കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഇന്നിന്ന തീയതികളിലെന്നു പഞ്ചാംഗത്തിൽ നോക്കി അന്നു രാത്രി അമ്മാച്ചൻ എത്താറുമായി എന്നു സൂക്ഷിച്ചിവിൻ. ഇപ്പറഞ്ഞ നക്ഷത്രങ്ങൾ (ചി, ചോ, കേ, മൂ, ഓ) ഇന്ത്യയിലെ സന്ധ്യയ്ക്കാണ് കാണുന്നത്.

അ, കാ, രോ, (അശ്വതി, കാർത്തിക, രോഹിണി) എന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെയും നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഇന്ത്യയിലെ വെളുപ്പിനു കാണാം. അമ്പിളിയമ്മാച്ചൻ അവയുടെ അടുക്കൽ കൂടെ കടന്നുപോകുന്നതും നോക്കിക്കൊൾവിൻ. അമ്മാച്ചൻ "നില്ക്കുന്നതു" നോക്കുവിൻ എന്നു പറയുന്നതു തെറ്റാകുന്നു. അങ്ങേർ ഒരു നിമിഷംപോലും നില്ക്കുന്നില്ല, തെരുതെരെ ചുറ്റുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും മറ്റൊരാളാ ഗോളങ്ങളുടെയും ജോലി. ഇത് ആരു കൊടുത്ത ജോലി?

ചന്ദ്രനും മാസവും

ഇങ്ങനെ ചന്ദ്രൻ ഓരോ നക്ഷത്രവും കടന്നു കിഴക്കോട്ടു പോയിട്ട് വീണ്ടും പഴയപടി ആ ഓരോ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അടുക്കൽത്തന്നെ വരുമെന്നു രാത്രിതോറും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകും. ഇപ്പോൾ വെളുപ്പിനു കാണുന്ന അശ്വതി നക്ഷത്രത്തിന്റെയോ അടുത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെയോ സ്ഥാനത്തു ചന്ദ്രൻ വെളുപ്പിന് 5 മണിക്കു നില്ക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. തിരികെ അതേ നക്ഷത്രസ്ഥാനത്തു വന്നുചേരാൻ ചന്ദ്രന് എത്ര ദിവസവും ശിഷ്ടവും വേണ്ടിവരുമെന്നു ന

ല്ല ഒരു നാഴികമണി വെച്ചുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കാം. അത്ര സൂക്ഷ്മമായും ശരിയായും നടക്കുന്ന മണിയോ പാച്ചോ നക്ഷത്രബംഗ്ലാവുകളിലേ ഉള്ളു. നമ്മുടെ വീടുകളിലെ മണികളൊന്നും ശരിയായി മുറയ്ക്കു പോകുന്നവയല്ല എന്നറിയണം. ചന്ദ്രൻ അങ്ങനെ ഒരു ചുറ്റു ചുറ്റുന്നതിന് ഏകദേശം 27½ ദിവസം വേണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു പക്ഷേ കണ്ടുപിടിക്കാം. ശരിയായ മണിവെച്ചു നോക്കിയാൽ—

27 ദിവസം

7 മണിക്കൂറ്

43 മിനിട്ട്

11.5 സെക്കൻഡ്—

വേണ്ടിവരും എന്നു കാണാം. ഇത് നക്ഷത്രം മുതൽ നക്ഷത്രം വരെ ചന്ദ്രൻ ചുറ്റുന്നതിനു (siderial revolution) വേണ്ടിയ സമയമാണ്. ചന്ദ്രന്റെ പാതയിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ അശ്വതി മുതൽ രേവതി വരെ 27 ആകുന്നു. പണ്ട് 28 നക്ഷത്രങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

സൂര്യൻ മുതൽ സൂര്യൻ വരെ ചുറ്റുന്നതിനും (synodic revolution) ഈ സമയം മതിയോ? നോക്കാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു നക്ഷത്രവും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരേ സ്ഥാനത്ത്, അതായത് ഒരു ചൊപ്പിന് (നേർവരയിലായി) നില്ക്കുമ്പോൾ നോക്കണം. മുൻപു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ചന്ദ്രൻ ആ നക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കിഴക്കോട്ടു പോയി 27 ചിലപാനം ദിവസംകൊണ്ട് ആ നക്ഷത്രത്തിൽത്തന്നെ വീണ്ടും വന്നുചേരുമല്ലോ. അപ്പോൾ സൂര്യനെ അവിടെക്കാണുമോ? ഇല്ല. ചന്ദ്രൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സൂര്യനും ആ നക്ഷത്രത്തിലായിരുന്നല്ലോ. പിന്നെ സൂര്യൻ എങ്ങോട്ടു പോയി? അവനും ചന്ദ്രന്റെകൂടെ കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങി. സൂര്യൻ അങ്ങനെ ചിങ്ങം കന്നി മുതലായ രാശികളിലൂടെ കിഴക്കോട്ടു കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങി നീങ്ങി ഒരാണ്ടുകൊണ്ടു തിരികെ ചിങ്ങത്തിലെത്തുമെന്നു മുൻപൊരു ലേഖനത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, ചന്ദ്രൻ സൂര്യനെക്കാൾ വേഗം രാശികളിൽക്കൂടെ ചുറ്റി തിരികെ എത്തുമ്പോൾ സൂര്യൻ കുറേ കിഴക്കോട്ടു മാറിപ്പോയെന്നു കാണാം. പിന്നെ കുറേ (ഏകദേശം രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകൾ) ദിവസം കൂടെ ചന്ദ്രൻ മുൻപോട്ടു പോയേ സൂര്യന്റെ ഒപ്പം എത്തൂ. നക്ഷത്രം തൊട്ടു നക്ഷത്രം വരെ (siderial) ചുറ്റുന്നതിനു വേണ്ടിയ 27½ ദിവസവും, സൂര്യന്റെ ഒപ്പം എത്തുന്നതിനു കൂടുതൽ പോകേണ്ട

29½-ം ഉൾപ്പെടെ ഏകദേശം 29½ ദിവസമാകുന്ന സൂര്യൻ തൊട്ടു സൂര്യൻ വരെ (synodic) പോകുന്നതിനു ചന്ദ്രൻ വേണ്ടിവരുന്നത്. കറേക്കൂടെ സൂക്ഷ്മമായ കണക്ക്—

29 ദിവസം
12 മണിക്കൂർ
44 മിനിട്ട്
2.8 സെക്കൻഡ്—

എന്നാകുന്നു. ഇതാണു സാധാരണ ചന്ദ്രമാസം എന്നു പറയുന്നത്. ചന്ദ്രമാസം എന്നും പറയാം.

കുറുത്തവാവുതൊട്ടു കുറുത്തവാവു വരെയോ, വെളുത്തവാവു മുതൽ വെളുത്തവാവു വരെയോ ഉള്ള കാലമാണ് ഈ ചന്ദ്രമാസം എന്നും പറയാം. നക്ഷത്രം തൊട്ടു നക്ഷത്രം വരെയുള്ള ആദ്യം പറഞ്ഞ 27½ ദിവസംകൊണ്ടു മാസത്തെക്കാൾ 29½ ദിവസമുള്ള ഈ സൂര്യാന്തമാസം അല്ലെങ്കിൽ വാപുമാസം ആണ് സാധാരണ മനുഷ്യർ കണ്ടുപിടിപ്പാനെടുപ്പും പണ്ടുള്ളവർ ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചുപയോഗിച്ചുപരന്നതും ഈ വാപിൻമാസമായിരുന്നു. ഇന്നും നസ്രാണികളുടെയും യൂദരുടെയും മഹമ്മദീയരുടെയും നോൻപിൻറെയും പെരുന്നാളുകളുടെയും കണക്കു കൂട്ടുന്നത് ഈ ചന്ദ്രമാസം അനുസരിച്ചാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഉത്സവം മുതലായവയ്ക്കും ഈ ചന്ദ്രമാസം ഇന്നും ഉപയോഗിച്ചുപരുന്നു.

ഇപ്പൊഴത്തെ മലയാളപഞ്ചാംഗത്തിലെ മാസങ്ങൾ ചന്ദ്രവാപിൻമാസങ്ങളല്ല എന്ന് അതു നോക്കി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. ഈ 1118-ാമാണ്ട് രണ്ടു മാസങ്ങൾക്ക് 29 തീയതി വീതവും, നാലിനു 30 വീതവും, അഞ്ചിനു 31 വീതവും, ശേഷം ഒന്നിനു 32 തീയതിയും ആകുന്ന പഞ്ചാംഗത്തിലിട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലേ ഒരാളിന്റെ 355 ദിവസമുള്ള 12 മാസങ്ങൾ ശരിയാക.

ഒരാളിൽ വാപുമാസം 12-ം കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം 11 ദിവസംകൂടെ ഉണ്ട്. ഇതായാണു തെ (1118-ലെ) ഒറ്റത്താൾ പഞ്ചാംഗം നോക്കുവിൻ. ഒരു പഞ്ചാംഗപ്രകാരം ചിങ്ങം 16-ാം തീയതിയാണ് ആദ്യത്തെ വെളുത്തവാവ്. വെളുത്ത വട്ടം ഇട്ടിരിക്കുന്നതു വെളുത്തവാവിനാണ്. (കുറുത്ത വട്ടം കുറുത്തവാവിനും). ഈ ആണ്ടിന്റെ ഒടുവിലത്തെ വെളുത്തവാവ് കർക്കടകം 30-ാം നു. ആ രണ്ടു വാപുകൊണ്ട് 355 ദിവസം തികഞ്ഞില്ല, 354 മാത്രമേ തികയൂ. ആദ്യത്തെ

വാപിനു മുൻപുള്ള 9 ദിവസവും, ഒടുവിലത്തെ വാപുമുതലുള്ള 2 ദിവസവും കൂടെ, അതായത് 11 ദിവസം കൂടെ, ചേർത്ത് 355 തികയു എന്നു കാണാം.

$$29\frac{1}{2} \times 12 = 354 \text{ (വാപുമാസദിവസങ്ങൾ)}$$

$$11 \text{ (കൂടുതൽ ദിവസങ്ങൾ)}$$

$$\text{ദിവസങ്ങൾ } 355 \text{ (ആകെ ഒരാണ്ട്).}$$

ഇത് അത്ര ശരിയായ കണക്കല്ലെന്നറിയാമല്ലോ. എന്തെന്നാൽ 29½ യും 355-ാ സൂക്ഷ്മമായ ദിവസസംഖ്യകളല്ല.

ചന്ദ്രൻ സൂര്യൻതൊട്ടു സൂര്യൻവരെ പോകുന്നതിനുള്ള സമയമായ സൂര്യാന്ത (വാപു) മാസങ്ങൾ ആണ്ടിൽ 12-ം ചിലപാനവും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടല്ലോ. നക്ഷത്രം മുതൽ നക്ഷത്രം വരെ ചന്ദ്രൻ ആണ്ടിൽ എത്രപ്രാവശ്യം പോകും, അഥവാ ആണ്ടിൽ എത്ര നക്ഷത്രാന്തമാസങ്ങളുണ്ട്, എന്നും പഞ്ചാംഗത്തിൽനിന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1118-ാമാണ്ടു പിടിക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ എതിരേ (ചി) ചിത്തിര എന്നു കാിച്ചിരിക്കുന്നു അന്നു ചന്ദ്രൻ ചിത്തിര നക്ഷത്രത്തിലാണെന്നർത്ഥം. (ആ നക്ഷത്രം ഞാൻ നേരത്തേ കാണിച്ചുതന്നല്ലോ.) പിന്നെ ചിങ്ങമാസം 28-ാംനെയ്ക്കു ചി ഇട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കിപ്പോയാൽ കർക്കടകം 22-ാംനും 14-ാമത്തേ ചി കാണാം. അതുകൊണ്ട് അന്നു നക്ഷത്രാന്ത ചന്ദ്രമാസങ്ങൾ 13 തികഞ്ഞ് 14-ാമത്തേതു തുടങ്ങി എന്നർത്ഥം. 13 തികഞ്ഞ് (കർക്കടകം 22—31) 10 ദിവസംകൂടെ ഈ ആണ്ടിലുണ്ട് എന്നു പഞ്ചാംഗം പറയുന്നു.

$$27\frac{1}{2} \times 13 = 355\frac{1}{2} \text{ (നക്ഷത്രാന്തമാസദിവസങ്ങൾ)}$$

$$10 \text{ (കൂടുതൽ ദിവസങ്ങൾ)}$$

$$\text{ദിവസങ്ങൾ } 355\frac{1}{2} \text{ (ആകെ ഒരാണ്ട്)}$$

പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന 12 മാസങ്ങൾ ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രാന്ത (siderial) മാസങ്ങളോ സൂര്യാന്ത (synodic) മാസങ്ങളോ അല്ലെന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. അവ സൂര്യന്റെ മാസങ്ങളാണ്. ചിങ്ങം രാശിയിൽ സൂര്യൻ ഇത്രദിവസം നീല്ക്കും, കന്നിയിൽ ഇത്ര, തുലാത്തിലിത്ര എന്നിങ്ങനെയാണ് പഞ്ചാംഗത്തിലെ പന്ത്രണ്ടു മാസങ്ങളുടെ തീയതിക്കണക്ക്. ചിങ്ങം രാശി നിങ്ങൾക്കു നേരത്തേ അറിയാമല്ലോ. മകം നക്ഷത്രവും പൂരം നക്ഷത്രവും ആ രാശിയിലാണ് എന്നും അറിയാം. സൂര്യൻ ചിങ്ങം

രാശിയിൽ കേരി, കന്നിയിലും ഇലാത്തിലും സം
ക്രമിച്ച് (കടന്നു കേരി), മുറയ്ക്ക 12 രാശികളും
കഴിഞ്ഞു തിരികെ ചിങ്ങത്തിൽ വന്നു കേരുന്ന
തിനു 355 ദിവസം വേണം എന്നും, ഓരോ
രാശിയിലും ഇത്രയിത്ര ദിവസം നില്ക്കുമെന്നുമാണു
പഞ്ചാംഗത്തിൽ തീയതിയുടെ കോളത്തിൽ കാ
ണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചിങ്ങം 1-ാംനൂ സൂര്യൻ ചിങ്ങം രാശിയിൽ
കേരവേലം ചന്ദ്രൻ ചിത്തിരനക്ഷത്രത്തിങ്കലാ
യിരിക്കും എന്നാണ് ചി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

അന്നു ചന്ദ്രൻ അഞ്ചു ദിവസത്തെ പ്രായമേ
ആയുള്ളൂ, ചിങ്ങം 10-ാംനൂയേ പൂണ്ണപക്ഷയാകു
എന്നാണ് ചിങ്ങം 1-ാംനൂക്കെതിരേ പ (പഞ്ച
മി) ഇട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

ആദ്യം തേങ്ങാപ്പൂച്ചപോലെ കാണാറാകുന്ന
ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണ തേങ്ങാമുറിപോലാകുന്നതും,
പിന്നെയും പൂർണ്ണ മുഴുവട്ടമാകുന്നതും, പിന്നെ വ
ലിപ്പം കുറയുന്നതും, എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഭൂമി
ശാസ്ത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ നേരത്തേ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട
ല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അതിവിശദീകരണമില്ല.

ഹിന്ദി പാഠമാല

(വൈക്കം എൻ. എസ്സ്. പ്രൈ, രാ. ഭാ. വിശാരദ്)

പാഠം 8.

മുൻപാത്തിൽ നിങ്ങൾ പഠിച്ചതിനെ ഇപ്രകാരം സം
ക്ഷേപിക്കാം.

നി. VIII. വിധിരൂപത്തിൽ രൂ കർത്താവിനു ധാതു
രൂപം തന്നെ ക്രിയ. ഈ ആയാൽ ധാതുവിനോടു കാ
കൂടി ചേരും. ആപ്ൻ ഇയെ കൂടി ചേർക്കണം.

അപവാദം. 'പി, കർ, ലേ, ഭേ.'

ബഹുവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു ഈ പാഠത്തിൽ പഠി
ക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

വർഗ്ഗ് മെ കോൻ ഹൈ.?

വർഗ്ഗ് മെ വിദ്യാത്ഥി ഹൈ.

വർഗ്ഗ് മെ അദ്ധ്യാപക് ജീ ഹൈ.

പേഡ് പർ ക്യാ ഹൈ.?

പേഡ് പർ ഫൂൽ ഹൈ.

താലാബ് മെ ക്യാ ഹൈ.?

താലാബ് മെ പാനീ ഹൈ.

താലാബ് മെ ഫൂൽ ഹൈ.

വർഗ്ഗ്, താലാബ്, പേഡ് ഈ പദങ്ങൾ ഏകവചന
ങ്ങളായിട്ടും വിദ്യാത്ഥി, അദ്ധ്യാപക്, ഫൂൽ ഇവ ബഹുവ
ചനങ്ങളായിട്ടും ആണു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുൻ
കാണിച്ച ഏകവചനങ്ങളുടെ ബഹുവചനരൂപങ്ങളും,
ബഹുവചനങ്ങളുടെ ഏകവചനരൂപങ്ങളും അവ തന്നെ
യാണെന്നു ഇതിനുമേൽ പഠിച്ച പാഠങ്ങളിലെ പ്രയോ
ഗങ്ങൾകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പേഡ്—പേഡ്

താലാബ്—താലാബ്

വിദ്യാത്ഥി—വിദ്യാത്ഥി

അദ്ധ്യാപക്—അദ്ധ്യാപക്.

പേഡ്, താലാബ്, ഫൂൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പദ
ങ്ങൾ അകാരാന്തങ്ങളും, ലഡ് കാ, ബേടാ, കത്താ എ
ന്നിങ്ങനെ നീട്ടി ഉച്ചരിക്കേണ്ടവ ആകാരാന്തങ്ങളും ആ
കുന്നു.

നി. IX. ആകാരാന്തങ്ങളായിട്ടുള്ള പുല്ലിംഗപദങ്ങ
ളെ ഏകാരാന്തമാക്കിയാൽ അവയുടെ ബഹുവചനരൂപം
കിട്ടും.

എ. ഏ. വ്യത്യാസം ഹിന്ദിയിൽ ഇല്ല.

കപ്ഡാ—കപ്ഡെ=വസ്യം—വസ്യങ്ങൾ

കരേലാ—കരേലേ=പാവസ്കാകർ

കാലാ—കാലെ=കറുത്തവ(കർ)

കാസാ—കാസെ

കത്താ—കത്തേ=പട്ടികർ

കേലാ—കേലെ

ഗലാ—ഗലെ

ഘോഡാ—ഘോഡെ

ചാചാ—ചാചെ

ചനാ—ചനെ

താരാ—താരെ

നീലാ—നീലെ

പീലാ—പീലെ

ബേടാ—ബേടേ

ഭൂരാ—ഭൂരെ

മാമാ—മാമെ

ലഡ് കാ—ലഡ് കെ

ലോഹാ—ലോഹെ

സോനാ—സോനെ

ഇതുവരെ പഠിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക ആകാരാന്തപദങ്ങളും
ഇവിടെ എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

യെ കോൻ ഹൈ.?

യെ ലഡ് കെ ഹൈ.

യെ ബേടേ ഹൈ.

വെ കത്തേ ഹൈ.

വെ ഘോഡേ ഹൈ.

വെ ക്യാ ഹൈ.?

വെ ചനെ ഹൈ.

വെ താരെ ഹൈ.
 യെ ലോഹേ ഹൈ.
 യെ നീലേ കരേലേ ഹൈ.
 ഹം കോൻ ഹൈ?
 ഹം വിദ്യാത്ഥി ഹൈ.
 ക്യാ ഹാ ലഡ് കെ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. ഹം ലഡ് കെ ഹൈ.
 ക്യാ ഹം ഭാരത് കെ ബേടെ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. ഹം ഭാരത് കെ ബേടെ ഹൈ.
 ആസ്താൻ പർ ക്യാ ഹൈ?
 ആസ്താൻ പർ താരെ ഹൈ.
 ക്യാ താരെ അച്ഛെ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. താരെ അച്ഛെ ഹൈ.
 ക്യാ താരെ സുന്ദർ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. താരെ സുന്ദർ ഹൈ.
 ക്യാ താരെ ബന്ധെ ഹൈ?
 ജീ നഹീ. താരെ ബന്ധെ നഹീ ഹൈ.
 താരെ ചോടെ ഹൈ.
 ക്യാ യെ കുഞ്ഞെ കാലെ ഹൈ?
 നഹീ. യെ കുഞ്ഞെ കാലെ നഹീ ഹൈ.
 യെ കുഞ്ഞെ സഫേദ് ഹൈ.
 നഹീ. ചാർ കുഞ്ഞെ സാഫേദ് ഹൈ.
 കോ കുഞ്ഞെ ഭൂരെ ഹൈ.
 ഏക് കുത്താ കാലാ ഹൈ.
 ക്യാ ആപ് അച്ഛെ ആദ്മീ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. മൈ അച്ഛെ ആദ്മീ ഹാം.
 ക്യാ ആപ് കെ ലഡ് കെ ചോട്ടെ ഹൈ?
 ജീ ഹാം. വെ ചോട്ടെ ഹൈ.
 ക്യാ വർഗ് കെ ലഡ് കെ കാലേ ഹൈ?
 നഹീ. വർഗ് കെ ലഡ് കെ കാലേ നഹീ.
 ഹൈ. യെ സുന്ദർ ലഡ് കെ ഹൈ.
 ആപ് ആജ് ജായിയെ.
 ആപ് കൽ മോടെ കപ്പഡെ ലായിയെ.
 ആപ് ബുരെ കപ്പഡെ മത് പഹിനിയെ.
 ആപ് ആസ്താൻ പർ സുന്ദർ താരെ ഭേഖിയെ.
 അങ്ങ് ആകാശത്തിലെ മനോഹര താരങ്ങളെ
 വീക്ഷിച്ചാലും.
 ലഡ് കെ! ആജ് തും ജാവോ=
 കുട്ടികളെ! നിങ്ങൾ ഇന്നു പോകവിൻ.
 തും അച്ഛെ വേൽ വേലോ.
 നിങ്ങൾ നല്ല കളികൾ കളിക്കവിൻ.
 ബേടെ! ആവോ,
 കർസീ പർ ബൈറോ,
 ഹിന്ദീ പശോ,
 മീറേ കേലേ ഖാവോ,
 ഹീരേ കപ്പഡെ പഹിനോ=
 കുഞ്ഞുങ്ങളെ! വരുവിൻ,
 കസേരയിൽ ഇരിക്കവിൻ,
 ഹിന്ദി പഠിക്കവിൻ,

മധുരപഴങ്ങൾ തിന്നവിൻ,
 പച്ചവസുങ്ങൾ ധരിക്കവിൻ.
 ബുരെ ലഡ് കെ, ഏർ ജാ. മത് തഡഡ്=
 ചിത്തക്കുട്ടികളെ, വീട്ടിൽ പോ, വഴക്കടിക്കാതെ.
 നി X. ആകാരാന്തമൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ പുല്ലിംഗപ
 ങ്ങൾക്കും ബഹുവചനം അതേരൂപം തന്നെയാകുന്നു.
 പാനീ—പാനീ
 വിദ്യാത്ഥി—വിദ്യാത്ഥി
 കടഹൽ — കടഹൽ
 ഏൽ—ഏൽ
 ബഞ്ച് പർ കോൻ ഹൈ?
 ബഞ്ച് പർ വിദ്യാത്ഥി ഹൈ.
 ബഞ്ചിൽ വിദ്യാത്ഥികളാകുന്നു.
 പേഡ് പർ ഏൽ ഹൈ.
 വൃക്ഷത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ ഉണ്ട്.
 യെ അംശൂർ ഹൈ.
 സിർ പർ ബാൽ ഹൈ.
 വെ അച്ഛെ നൌകർ ഹൈ.
 ഏകവചനം ബഹുവചനം എന്നു രണ്ടു വചനങ്ങളേ
 ഹിന്ദിയിൽ ഉള്ളൂ. ഏകവചനത്തിനും ബഹുവചന
 ത്തിനും രൂപവ്യത്യാസം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ അവ ഏതിന
 ത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണെന്നു കത്താവ്, വിശേഷണം,
 ക്രിയ ഇവകൊണ്ടു വെളിപ്പെടും. പ്രയോഗംകൊണ്ടു
 അവ എഴുപ്പം സ്വാധീനമാവുകയും ചെയ്യും.

അഭ്യാസം 8.

- I. നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു പുല്ലിംഗനാമങ്ങൾ
 തിരഞ്ഞെടുത്തു അവയുടെ ബഹുവചനരൂപം
 എടുത്തഴുതുക. അവ ചേർത്തു വാചകങ്ങളും
 ഉണ്ടാക്കുക.
- II. പൂരിപ്പിക്കുക :—
 - (a) ഹം ബുരെ—നഹീ ഹൈ.
 - (b) —അച്ഛെ ആദ്മീ ഹൈ.
 - (c) ഹം ഹൊശ്യാർ—.
 - (d) ആസ്താൻ—താരെ—.
 - (e) ബഞ്ച് പർ—ഹൈ.
- III. തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്തുക.
 - (1) രാം അച്ഛെ ലഡ് കെ ഹൈ
 - (2) സീതാ ബന്ധാ സുന്ദരീ ലഡ് കാ ഹൈ
 - (3) വെ കുഞ്ഞെ ഹൈ.
 - (4) യെ കാലെ നീലെ ഷോഡാ ഹൈ.
 - (5) ലഡ് കെ, തും ഭാത് ഖാവോ.
 - (6) കാലെ കപ്ഡാ മത് പഹിനോ
 - (7) തു കടഹലേ ഖാ
 - (8) ഹീരാ കപ്ഡെ പഹിനോ
 - (9) യഹ് താരെ അച്ഛെ ഹൈ.
 - (10) യെ ലഡ് കെ അയോദ്ധ്യാ കെ രാജാ
 ഭശരഥ് കെ ലഡ് കെ ഹൈ.
- IV. ഹിന്ദി മെ അനുവാദ് കീജിയെ.
 - (1) ഇവർ നല്ല കുട്ടികൾ ആകുന്നു,

- (2) അവ നല്ല വസ്തുക്കൾ ആകുന്നു.
- (3) ഞാൻ ഒരു ഭേദപ്രിയനാകുന്നു.
- (4) ഞങ്ങൾ ഭാരതഹിതൈഷികർ ആകുന്നു.
- (5) ഭാരതം സ്വതന്ത്രമല്ല.
- (6) കുട്ടികളെ, നിങ്ങൾ ഹിന്ദി പഠിക്കവിൻ.
- (7) ഹിന്ദിയിൽ നല്ല മാതൃകാപാഠങ്ങൾ ഉണ്ട്.
- (8) ഹിന്ദിഭാഷയിൽ നല്ല ഗാനങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്.
- (9) തുളസീദാസൻ, കബീർദാസൻ, സുരദാസൻ, മീരാ, മഹാറാണാപ്രതാപ് ഇവർ ആരാകുന്നു?

(10) കേൾക്കുക, ഇവർ ഭാരതീയരാണ്.

V. മലയാളം മെ അനുവാദ് കീജിയെ.

- (1) യഹ് ആം കാ പേഡ് ഹൈ.
- (2) യെ ആം കെ പേഡ് ഹൈ.
- (3) യെ അയ്യെ ആം ഹൈ.
- (4) വെ ജയിൽ മെ ഹൈ.
- (5) സീതാ കാബേടാ കോൻ ഹൈ?
- (6) ആപ് ഹമേശാ ഖദർ പഹിനിയെ.
- (7) തും രാമായൺ പഡോ.
- (8) യെ പദ്യ് ഹിന്ദീ കെ അയ്യെ അയ്യെ പദ്യ് ഹൈ.
- (9) രാമായൺ ഏക് അയ്യെ സാഹിത്യഗ്രന്ഥ് ഹൈ.

(10) എഴുത്തച്ഛൻ കീ രാമായൺ മലയാളം കീ ഏക് അയ്യെ കിതാബ് ഹൈ.

N. B. തജ്ജമയ്ക്കു ഹിന്ദിവാക്കുകൾ ലഭിക്കാത്തപ്പോൾ സംസ്കൃതവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാം. IV-ാ മത്തെ ചോദ്യത്തിലെ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ അതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാം. സംസ്കൃതത്തിലെ എല്ലാ നാമപദങ്ങളും ഹിന്ദിയിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

{ വഹ് ആദ്മീ ഹൈ
{ വഹ് മനുഷ്യ് ഹൈ
{ വഹ് ലഡ്കാ
{ വഹ് ബാലക്
{ വഹ് ലഡ്കീ
{ വഹ് ബാലികാ
{ വഹ് ഫുൽ
{ വഹ് പുഷ്പ് etc.

കഴിഞ്ഞ പാഠം മുതൽ തെറ്റുകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനായി വേണ്ട നിഷ്കർഷകർ ചെല്ലിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളും ഹിന്ദിപ്രേമികളുമായ സമുദയരും പാഠത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ലേഖകനെ അറിയിക്കുന്നതു സന്തോഷപ്രദമാണ്. പാഠസംബന്ധമായി വല്ല സംശയങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം ലേഖകനോടു നേരിട്ടു എഴുതിച്ചോടിച്ചാൽ വേണ്ട സംശയനിവാരണം വരുത്തുന്നതിനു സന്തോഷമുണ്ട്.

മത്സരപ്പരീക്ഷാഫലം

കഴിഞ്ഞതവണ മാസിക ഇറങ്ങുന്നതിനു വിചാരിച്ചിരുന്നതിലധികം താമസം നേരിട്ടെങ്കിലും മത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നവർ സമയത്തിനു ഉപന്യാസങ്ങൾ ഇവിടെ അയച്ചുതന്നു എന്നുള്ളതു സന്തോഷപ്രദം തന്നെ.

ഈ പ്രാവശ്യം പതിമൂന്നുപേർ ഉപന്യാസം അയച്ചുതന്നു. എല്ലാവരുംതന്നെ ഒരുവിധം നന്നായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം സമ്മാനത്തിനു അർഹൻ ആരാണ് എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു വളരെ വിഷമമുണ്ടായി. എല്ലാവരിലും നല്ലവയും എൻ. ജോജ്ജ്, ചെങ്ങുനൂർ; ആലീസ് കെ. വരഗീസ്; മല്ലപ്പള്ളി; പി. ജെ. ജോജ്ജ്, തിരുവല്ല; ജോസഫ് ഫെൻ കുട്ടൻ, അയ്യന്നം എന്നിവരുടെ ഉപന്യാസങ്ങളാണ്. ഇവരുടെ ഉപന്യാസങ്ങൾക്കും പലേ സ്കന്തകൾ ഉണ്ട്. പക്ഷേ എല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ എം. എൽ.

ജോജ്ജിനും ആലീസ് കെ. വരഗീസിനുമാണ് പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു.

കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാര്യം ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പട്കാലത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം എഴുതാനാണ് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ പലരും പട്കാലത്തിന്റെ പണ്ണനയാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. പണ്ണനയും വിവരണവും തമ്മിൽ ആന്തരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടല്ലോ.

മിക്കവാറും എല്ലാവരുംതന്നെ ഉപന്യാസത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആലീസിന്റെ ഉപന്യാസം നന്നായി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം ഉപന്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്ലാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നതു വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും. ആലീസിന്റെ ഉപന്യാസം

കേരളത്തിലെ വർഷപാതങ്ങൾ മിക്കവാറും ഭീകരമായ വേനലിനെ തുടർന്നാണ്. ജലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും ചൂടിന്റെ കഠിനവും ജീവികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ ഹനിക്കുന്നു. വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ജലം മുഴുവൻ വറ്റിപ്പോകുന്നതിനാൽ സസ്യാദികൾ ഉണങ്ങുകയും പക്ഷിമൃഗാദികളും മനുഷ്യരും വിഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരം വർഷപാതം എത്ര ആശ്വാസപ്രദമാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സസ്യാദികളുടെ വളച്ചുയർച്ചയും ജീവികളുടെ ഉന്മേഷത്തിനും ആരോഗ്യത്തിനും ഭൂമിയുടെ ഫലപുഷ്ടിയുമായി വർഷപാതം ആവശ്യം തന്നെ.

കേരളത്തിൽ തുലാവർഷമെന്നും കാലവർഷമെന്നും രണ്ടുതരം മഴയുണ്ട്. എപ്പോഴും തുലാവർഷത്തെക്കാൾ അധികം കാലവർഷമാണ് ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. തുലാമാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിലും അതിനോടു ചേർന്നു ഒന്നു രണ്ടു മാസങ്ങളിലുമായി തുലാവർഷമുണ്ടാകുന്നു. മിക്കവാറും ഇടവമാസത്തിന്റെ രണ്ടാം വാരത്തോടു കൂടി കാലവർഷമാരംഭിക്കും. കാറ്റിന്റെ ഗതിയനുസരിച്ചാണ് ജ്യോതിർവാപിയുടെ സഞ്ചാരം. വടക്കുകിഴക്കൻകാറ്റുകൾ തുലാവർഷത്തെയും തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻകാറ്റുകൾ കാലവർഷത്തെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. അറേബ്യൻ കടലിൽനിന്നു അടിക്കുന്ന നീരാവി നിറഞ്ഞ കാറ്റിനെ തടഞ്ഞു നിറുത്തി ധാരാളം മഴ പെയ്യിക്കുവാൻ തക്കതു പോലെയാണ് പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ കിടപ്പും. അതിനാലാണ് കാലവർഷം ധാരാളമാകുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഇരുവർഷങ്ങളും ചേർന്നു കൂടിപ്പെയ്ത്തും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. കൂടിപ്പെയ്ത്തി ന ശേഷം തുലാവർഷം സാധാരണമല്ല. അനന്തരം കാലവർഷമേ ഉണ്ടാകൂ.

കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും എക്കൽ വെള്ളം മുതലായ വളത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ ധാരാളമായി പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്തു എത്തിക്കുന്നതു വർഷകാലത്തെ നദികളാണ്. അതിനാൽ നാടീനും നാട്ടാക്കും ലാഭവും നന്മയുമുണ്ടാകുന്നു. ഫലസമൃദ്ധി വർദ്ധിക്കുന്നു. നെൽകൃഷിക്കും കേരവൃക്ഷങ്ങളുടെ ക്ഷേമമായ വളച്ചുയർച്ചയും വർഷപാതം സഹായിക്കുന്നു.

മലംപ്രദേശങ്ങളിലെ കൃഷിയിറക്കിനു തുലാവർഷവും അവയുടെ വളച്ചുയർച്ചയും കാലവർഷവും കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ കായികവും മാനസികവുമായ വളച്ചുയർച്ച കാരണമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി ആറൻമുള, ചമ്പക്കുളം മുതലായി ധാരാളം സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു നടത്തുന്ന വള്ളംകളികൾ കാണികൾക്കു എത്ര ആനന്ദപ്രദമാണ്. ശരീരദാർഢ്യവും ആരോഗ്യവും വർദ്ധിക്കുവാൻ ഇവ പ്രയോജനകരങ്ങളാണ്.

മയിൽ മുതലായ ജീവികൾക്കു സന്തോഷത്തെ നൽകുന്നതു ഇക്കാലമാണ്.

കേരളഭൂമിയെ രമണീയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു വർഷകാലം തന്നെ. നിരീക്ഷണപട്ടക്കൾ, കവികൾ, ചിത്രകാരന്മാർ, വിവിധ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ എന്നു വേണ്ട വിജ്ഞാനികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു ഉതകുന്ന കാലം—ഉണങ്ങി ശുഷ്കമായി അസ്ഥിശൂന്യം മാത്രം ശേഷിക്കുന്ന പ്രകൃതിയല്ല—ഈ വർഷകാലം തന്നെയാണ്.

വർഷപാതം കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാൽ അതു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും പൂർണ്ണമായി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നു. കിംവദന്തം കേരളത്തിൽ വർഷകാലം ആശ്വാസപ്രദമായ ഒരു സന്ദർഭം തന്നെ.

തുലാവർഷവും കാലവർഷവും ആണ്ടിന്റെ രണ്ടു പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ വേനൽ ദീപ്തിമാകുന്നില്ല. അതിപ്പുഷ്ടിയാൽ ചിലപ്പോൾ കൃഷിനഷ്ടങ്ങളും, ആയുർനാശവും, ഗതാഗതതടസ്സവും, വാണിജ്യവിഘ്നവും നേരിടാമെങ്കിലും അവ താൽക്കാലികങ്ങളാകയാൽ ദോഷത്തെക്കാൾ അധികം ഭാവിയിൽ ഗുണത്തിനാണ് ഇട. 'അധികം ചിരിയേക്കാൾ കരച്ചിൽ നന്നു തന്നെ' എന്ന ആപ്തവാക്യം ഇവിടെയും സാധിക്കാറുണ്ട്. മദ്ധ്യരേഖയോടു അടുത്ത സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ ഭൂമിയെ ഫലഭൂയിഷ്ടമാക്കുന്നതു ഈ വർഷപാതങ്ങൾ ആണ്.

ആലിസ് കെ. വരഗീസ്

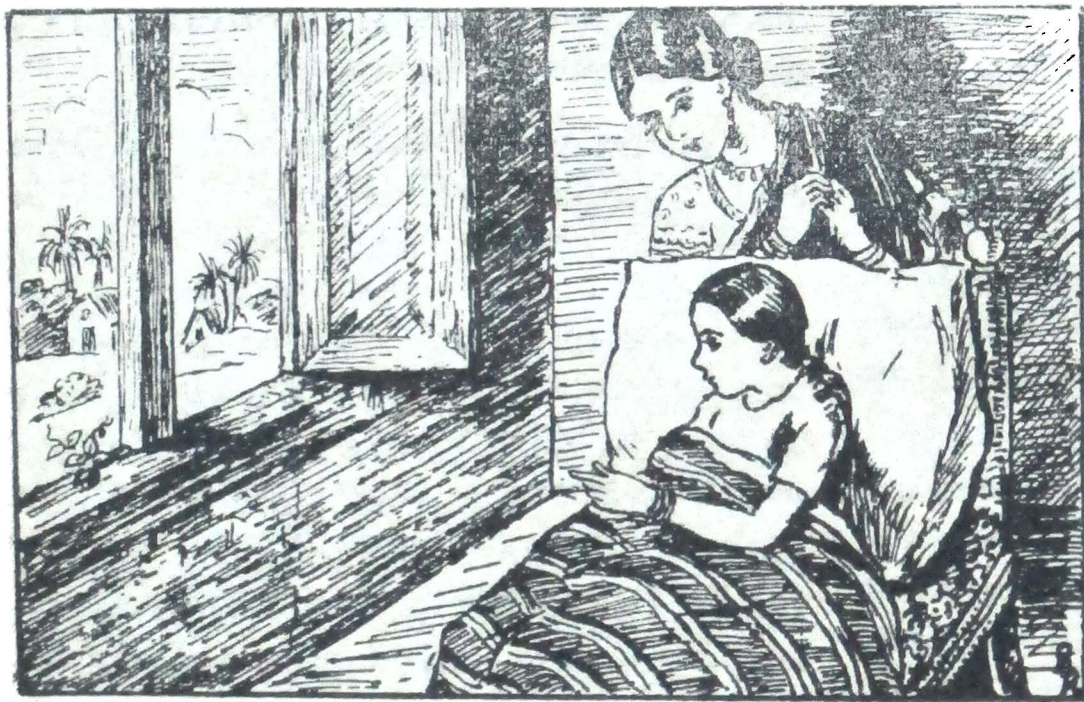
മല്ലപ്പള്ളി.

കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു വായിക്കാൻ ഗ്രേസിക്കു കിട്ടിയ ശിക്ഷ

ഗ്രേസിയും ജോണിയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ്. അവർ എന്നും ശബ്ദ കൂട്ടം, തമ്മിൽ തല്ലും. ജോണി ഇളയവൻ എങ്കിലും ഗ്രേസിയേ അടിക്കാൻ യാതൊരു കൂസലും ഇല്ല. ഗ്രേസി മൂത്തവൾ എങ്കിലും ജോണി അടിച്ചാൽ ക്ഷമിക്കുകയില്ല. അമ്മ രണ്ടുപേരെയും ശിക്ഷിക്കും. പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്നാൽ തമ്മിൽ തല്ലുക പതിവായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ ഈ ദുസ്വഭാവം കണ്ട് അമ്മ ദുഃഖിക്കുകയും, അവരെ ശাসിക്കുകയും ഗുണഭോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അന്ന് ഒരു ശനിയാഴ്ച ആയിരുന്നു അന്നും അവർ തമ്മിൽ തല്ലി. ഒരു ശിക്ഷയായി രണ്ടുപേരും നേരത്തെ കിടന്നുറങ്ങാൻ അമ്മ പറഞ്ഞു.

പിടിന്റെ പുറകുവശത്തുള്ള പുഴയിൽ ഗ്രേസിയും ജോണിയും പള്ളം കളിക്കുകയാണ്. തുഴയുവാൻ ഒരു നയ്സു മാത്രമേ പള്ളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു ഗ്രേസി ഉപയോഗിക്കുക ആയിരുന്നു.

“ചേച്ചി—ആ നയ്സു ഇനിയും ഇങ്ങോട്ടു തരമോ?” എന്നു ജോണി ചോദിച്ചു.

ഗ്രേസി—“ഇല്ല, ഞാൻ തരത്തില്ല.”

ജോണി—“ചേച്ചി ഇത്രയുംനേരം തുഴഞ്ഞല്ലോ, ഇനി ഞാൻ തുഴയട്ടെ.”

ഗ്രേസി—“വേണ്ട, ഞാൻ തരത്തില്ല.”

ജോണി—“എന്നാൽ വാങ്ങിക്കാമോ എന്നു ഞാൻ ഒന്നു നോക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു നയ്

സിനു കേറി പിടിച്ചു. രണ്ടുപേരും പിടിയും പലിയും തുടങ്ങി. ആ ബഹളത്തിനിടയിൽ ഗ്രേസി, ജോണിക്കു ശക്തിയോടുകൂടി ഒരു ഉള്ളുകൊടുത്തു. “അയ്യോ”, എന്നൊരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി ജോണി മറിഞ്ഞു പെള്ളത്തിൽ വീണു. ഗ്രേസി സുബ്ബയായി പള്ളത്തിൽ ഇരുന്നു. നയ്സു കൈയിൽനിന്നും പെള്ളത്തിൽ വീണു...പെള്ളം കടിച്ചു ആ ചെറുസഹോദരൻ, ഒരുപ്രാവശ്യം പൊങ്ങിവന്നു “ചേച്ചി! എന്നെ പിടിച്ചുകൊള്ളൂ” എന്നു പറയുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. രണ്ടു പ്രാവശ്യംകൂടെ ജോണിയെ പെള്ളത്തിന്റെ മുകളിൽ അവൾ കണ്ടു. പിന്നെ എല്ലാം നിശ്ശബ്ദം.

അവൾ ചുറ്റും നോക്കി. സൂർ്യൻ അസ്തമിക്കാൻ ആയിരുന്നു അവൾക്കു വീടിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ വന്നു. സഹായത്തിന് ആരെക്കൊണ്ടു വിളിക്കാൻ അവളുടെ നാക്കു പൊങ്ങിയില്ല. കൈയും കാലും എല്ലാം മരവിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

കഴിഞ്ഞകാലത്തെ സ്മരണകൾ അവളുടെ മനസ്സിൽകൂടി അതിശിശ്രു പാഞ്ഞുപോയി. അ

വളുടെകൂടെ ഇത്രനാളും കളിച്ചു രസിച്ച് നടന്ന ആ ചെറുസഹോദരന്റെ ഓമനമുഖം അവൾ കണ്ടു. ഹാ-തന്നെ ഇനി “ചേച്ചി!” എന്നു കൊഞ്ചി വിളിക്കുവാൻ, പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കൂടെപാകുവാൻ—, വഴക്കുപിടിക്കുവാൻ—, കസ്യതികാണിക്കുവാൻ—, ആരും ഇനി ഇല്ലല്ലോ എന്നവൾ ഓർത്തു. അവളുടെ ജോണിയെ ഇനി തിരിച്ചു കിട്ടുകയില്ലല്ലോ. ഹാ, കഷ്ടം. അവൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ നയ്സു അങ്ങു കൊടുത്തതായിരുന്നെങ്കിൽ—വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അമ്മ എന്തു പറയും—ഗ്രേ

സി വിങ്ങി വിങ്ങികരയുവാൻ തുടങ്ങി.....

കണ്ണനീരിന്റെ നന്നപുകൊണ്ട് അവൾ ഉണർന്നു. അവൾ ചുറ്റുപാടും നോക്കി. മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന വിളക്കിന്റെ മങ്ങിയ പെളിച്ചത്തിൽ, അടുത്ത കട്ടിലിൽ ജോണി സുഖമായിട്ട് ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അവൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കി. “എന്ത്! അതു പെരും സ്വപ്നമായിരുന്നോ?” അവൾ ഓടിച്ചെന്നു ജോണിയെ

ചുംബിച്ചു. അവൾക്കു പട്ടരെ ആശ്വാസം തോന്നി. ഇനി ഒരിക്കലും ജോണിയോടു ശബ്ദം കൂടുകയില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു. ഗ്രേസിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു ഓടി എത്തിയ

അമ്മ, സംഗതികൾ എല്ലാം കേട്ടു പട്ടരെ സന്തോഷിച്ച്, മകളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

എ. നയിനാൽ.

ചില ജാലവിദ്യകൾ

(ആർ. മാധവപ്പെട്ട, തുറവൂർ)

9. പെരുവിരൽ വിഴുങ്ങുക.

സ്വന്തം കൈയിലെ പെരുവിരൽ വായിൽ പച്ച വിഴുങ്ങിയിറക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾ പെട്ടെന്നു പറയുമായിരിക്കും. അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമാണത് എന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇതിനും ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ വിദ്യ രാത്രിയിൽ മാത്രമേ, അതും വിളക്കിനടുത്തുവെച്ചു മാത്രമേ, പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കൂ.

പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കിനു സമീപത്തിൽ ഇടതു കൈ നീട്ടുക. പുറകൈയിൽ വെളിച്ചവും ഉള്ളുകൈയിൽ ഇരുട്ടും ആയിവരത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം കൈ പിടിക്കുന്നത്. ഈ വിദ്യയിൽ അവസാനം വരെ പാലിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണിതെന്നുള്ളതു മറന്നുകൂടരുത്. ഇടതു കൈ പരത്തി പെരുവിരൽ നീട്ടി പലതു കൈകൊണ്ടു ആ പെരുവിരലിനെ മൂടിപ്പിടിക്കുക. അന്നന്തരം അതേവിധത്തിൽ ഇടതു കൈയിലെ ആ പെരുവിരൽ വായിൽ പച്ച വിഴുങ്ങിയിറക്കുന്നതുപോലെ ഭാവിക്കുക. അല്പം കഴിഞ്ഞു കൈ പുറത്തേക്കു എടുക്കുകയും “അയ്യോ! ഇനിയും പെരുവിരൽ ബാക്കിയിരിക്കുന്നല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞു പരിതപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ ര

ണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം കാണിക്കണം. ഏതോ ഒക്കെ ജപിക്കുന്നതുപോലെ ഭാവിക്കുകയും വേണം.

അന്നന്തരം വീണ്ടും മുൻപോലെ വിരൽ വിഴുങ്ങുന്ന ഭാവമെല്ലാം കാണിക്കുക. ഇപ്രാവശ്യം വിരൽ വായിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പലതു കൈകൊണ്ടുള്ള പിടുത്തം തുടർത്തി പെട്ടെന്ന് ഇടതു കൈപ്പെരുവിരൽ ഉള്ളുകൈവശത്തേക്കു മടക്കണം. ഇപ്രകാരം മടക്കിയ കൈ, വിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പിടിച്ചു കാണിച്ചാൽ കാണികൾ പെട്ടെന്നു പെരുവിരൽ കാണാതെ അതിശയിക്കും. വിരൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഉള്ളുകൈഭാഗം ഇരുട്ടത്തായി നിൽക്കുന്നതിനാൽ വിരൽ മടക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം എടുപ്പത്തിൽ ആർക്കും മനസ്സിലാപുകയില്ല.

ഈ വിദ്യ അടുപ്പിച്ചടുപ്പിച്ചു പല പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചാൽ ഒരുങ്ങുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ല. അതിന്നായുദ്യമിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ രഹസ്യം പെളിപ്പെടുപോയേക്കും. രഹസ്യമെന്തെന്നു സദസ്യർ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഘട്ടമായിപ്പോയാൽ നിങ്ങൾതന്നെ പെട്ടെന്നു പെളിപ്പെടുത്തി “ഇത്രയുള്ള സംഗതി. ഇതിൽ ഇത്രയധികം വിസ്മയിക്കാനെന്തിരിക്കുന്നു!” എന്നു ചോദിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അപ്പോൾ എല്ലാവരും ചിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ കൂടി നിങ്ങൾക്കും ചിരിക്കാം.

ചൈതന്യന്റെ പ്രാർത്ഥന

(ആനന്ദം—ആനന്ദം—എന്ന മട്ട്)

ലോകത്തെ—സൃഷ്ടിച്ചു
രക്ഷിച്ചു—പോരുന്ന
സ്നേഹമാം—ദൈവമേ!
വന്ദനം—വന്ദനം.

(1)

അജ്ഞത—മായെന്നെ
മാതാവിൻ—ഗർഭത്തിൽ
പാലിച്ചു—പോറ്റിയ
താതനെ! വന്ദനം.

(2)

ഭൂമിയാ—മാനന്ദം-
പൂജാവി—ലെന്നെയും
നട്ടൊരു—തോട്ടത്തിൻ
സ്വാമിയെ!—വന്ദനം.

(3)

പാലുണ്ണി—പ്രായത്തി
ലെന്നോട്—നേരിട്ട
രോഗത്തെ—യോടിച്ച
വൈദ്യനെ!—വന്ദനം.

(4)

സ്വാധീന—മില്ലാതെ
യാപത്തിൽ—പിഴന്ന
കാലത്തു—കാത്തൊരു
രക്ഷകാ!—വന്ദനം.

(5)

ക്ഷേമം—വസ്തുക്കൾ
തന്നെ—യെപ്പോഴും
പാലിക്കും—കാരുണ്യ
കാരുണ്യ!—വന്ദനം.

(6)

അമ്മയ്ക്കും—താതനും
യാതൊരു—ഭുജവും
സംഭവി—ച്ചിട്ടൊല്ലാ;
സർവ്വേശ്വര—വന്ദനം.

(7)

സോദര—ന്മാരെയും
സ്നേഹിത—ന്മാരെയും
കേടേന്ദ്ര—പാലിക്ക;
കർത്താവെ—വന്ദനം.

(8)

വിദ്വേഷം—ശീലവും
ശക്തിയും—ധാരാളം
നൽകണം—നീയെനി;
ക്ഷീശപര—വന്ദനം.

(9)

നിന്നെ ഞാൻ—സ്നേഹിച്ചു
വന്ദിച്ചു—നെന്നെയും
പ്രാപ്തനാ—കീടണം
വന്ദനം!—വന്ദനം.

(10)

നീയെന്റെ—യുഗ്മത്തടം
ശുദ്ധമാ—കീട്ടതിൽ
പള്ളികൊ—ണ്ടിടുക
ദേവനെ!—വന്ദനം.

(11)

പാപവും—മാർത്തിയും
മാനന്ദം—ലോകത്തിൽ
മാമളം—ചേർക്കണം
ദൈവമേ—വന്ദനം.

(12)

M. VARUGHESE.